

د خالق او مخلوق

ترمنځ د واسطې پيژندل

د «الواسطة بين الحق والخلق»

پيشتو ترجمه

Kingdom of Saudi Arabia
**The Cooperative Office For Call And Guidance
To Communities at Um Al-Hammam**
Under the Supervision of the ministry of Islamic Affairs
Endowment Guidance & Propagation
Tel. 4826466 / 4884496 Fax 4827489 - P.O. Box 31021 Riyadh 11497

Ketabton.com

الواسطة بين الخالق والمخلوق

تأليف

شيخ الإسلام ابن تيمية «رحمه الله»

(بلغه البشتو)

المملكة العربية السعودية

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بأم الحمام

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

ت: ٤٨٢٦٤٦٦ / ٤٨٨٤٤٩٦ فاكس ٤٨٢٧٤٨٩ - ص ب ٣١٠٢١ الرياض ٤٩٧

بشتو

٢٨

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرُ مَا يُشْرِكُونَ
«سورة النمل: ٥٩»

دخالق او مخلوق

ترمنځ دواسطی پیژندل

د «الواسطة بين الحق والخلق»

پښتو ترجمه

مؤلف: شیخ الإسلام ابن تیمیة «رحمه الله»

«٦٦١ - ٧٢٨ هـ ق»

ژباړن: قاضي محمد شعیب «صافی»

(ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بحائل ، ١٤١٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
ابن باز ، عبد العزيز بن عبد الله
الواسطة بين الخالق والمخلوق .. حائل .

٩٦ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٢ - ٤ - ٩١٨٧ - ٩٩٦٠

(النص بلغة البشتو)

١ - العقيدة الإسلامية ٢ - الايمان (الاسلام) أ - العنوان

١٨ / ١٨٦٥

ديوي ٢٤٠

رقم الايداع ١٨ / ١٨٦٥

ردمك : ٢ - ٤ - ٩١٨٧ - ٩٩٦٠

د کتاب نوم : دخالق او مخلوق ترمنځ د واسطې پيژندل

مؤلف : شيخ الاسلام احمد بن عبد الحليم بن

عبد السلام ابن تيميه ر ٦٢١ - ٧٢٨ هـ ق

ژباړن : قاضي محمد شعيب (صافي)

ناشر : مكتبة الامام محمد بن اسماعيل البخاري

جهاښكړ آباد س ٢ شيخ وله پشاور پاكستان -

د چاپ نيټه : ١٤١٥ هـ ق / جمادى الثاني -

د چاپ شمير (١٠٠٠) ټوكه

فهرست

- د موضوع سرلیک (عنوان) مخ
- د ژباړن سریزه الف
- د مصنف لنډه پېژندنه ج
- د څېړونکي سریزه ا
- د الله (ج) او بنډکانو ترمنځ د واسطې معنی ۱۸
- چاچي قرآن ولوستلو او عمل يې درباندي وکړي ۲۰
- رسولان د الله او بنډکانو ترمنځ د احکامو لپاره څو کيڼي واسطې ۲۴
- غیر مشروع واسطه ۲۹
- فرښتو او انبياؤ سره د تکليف لري کولو واک نشته ۳۱
- په الوهيت سره د فرښتو او انبياؤ نيول کفر دی ۳۳
- علماء د رسول الله ﷺ او امت ترمنځ يې يواځې د اسلام ۳۵
- د خلقو او پاچايانو ترمنځ د واسطې په درې ډوله دی ۳۹
- شفاعت د الله پاک د اذن پورې اړه لري ۴۳
- د امان په حق کيڼي اعلى طرفه دعا غوښتل او دغه راز بالعکس ۵۳
- دواپه مشروع طريقى دی .
- دعا د اعي او مدعو له دواپه وته گټه رسوى ۵۷
- په الله باندې توکل او يواځې د الله تعالې ويره او اميد ساتل د
- توحيد څخه عبارت دی . ۶۶
- هغه استياچې الله پيدا کړې دی انکار نوى نشي کيدای . ۷۵

الف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَ ثَبَارِنِ سَرِيْزَةِ

نحمده و نصلي على رسوله الكريم، اما بعد
 دا بنکاره او يقيني خبره ده چي دانسان
 د خلقت او پيدا يښت څخه اصلي مقصدهم دادي
 چي دي به د الله تعالی عبادت او بندگي کوي، او
 د سورة ذاريات دغه مبارک آيت (وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ، د دي مدعي د شوت
 يو څرگند دليل دي، ځکه په دغه مبارک آيت
 کښي الله تعالی فرمايلي دي: اونه دي پيدا کړي ما
 پيريان او انسانان مکړودې پاره مي پيدا کړي
 دي چه هماغه عبادت وکړي. (او انسان هله دکمال
 مرتبي ته رسيږي چي د الله تعالی په عبادت او
 بندگي کښي د الله پاک د حکونو مطابق په سبي او
 حقيق معني سره عبد جوړشي.

همدارنگه په دې کښي هم شک نشته چي
 انسان يو معزز او مکرم مخلوق دي، اولکه چي
 الله پاک فرمايي: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا
 هُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... الايه (۱۱)

ب

په هکله کښې د نورو مخلوقاتو په نسبت سره په
جسمي او معنوي لحاظ د لوړو صفتونو لرونکی او
د زیاتو ځانګړتیاؤ څښتن دی، چې په دغو ټولو
ځانګړتیاوو او صفتونو کې یې بیا عقل د پام وړ
امتیازي صفت دی چې الله (ج) په ده باندې د
هغې پیرزونه کړي ده -

اما بیا هم انسان د عقل او نورو خصوصیاتو
په لرلو سره نشي کولای چې د الله پاک د بندګۍ
او عبادت اقتسام و او همدارنګه د عبادت کوونکو
کیفیت او طریقه و پېژني او بیا په هماغه طریقه
باندې د خپل خالق په وړاندې په عبادت کولو
باندې مشغول شي، او عبادت یې د الله تعالی د
رضا حاصلولو سبب وګرځي، او بالاخره بیا هغو -
جنتونو ته د ننوتلو جوګه شي د کومو وعده چې
الله پاک د نیکانو او مطیعو بندګانو سره کړې ده -
پس د همدغه ضرورت له مخې الله پاک انبیاء
عليهم السلام را ولېږي، ترڅو د وحی په رڼا کې
انسانانو ته لار ښونه وکړي او همدوی په دنیا
کښې د هدايت حاصلولو په برخه کې د یواځې

= او یقیناً عزت وړ کړي دی مونږ

اولاد د آدم ته او سواره کړي دي مونږ دوی لره په وچه
او دس بیا کېښی -

ج

مرجع په نومه سوره وپیژندل شی.

د اسلامي امت سترو لارښود محمد رسول الله صلی
الله علیه وسلم په ټولوا نبیاؤ کښې اخرنی او غوره
پیغمبر دی او کوم کتاب چې په پام کې نازل شوی دی
هغه د ټولو اسماني کتابونو په نسبت جامع او اکمل
دی، او شریعت یې کامل او مکمل دی.

پس په دغه کامل او مکمل شریعت کښې خلکو ته
د دې موقع نه ده ورکړل شوې چې دوی په شرعي
امور وکښې د شرعي اصل څخه پرته، د عقل او فاسد
قیاس څخه کار واخلي. ولې متاسفانه بیا هم یو زیات
شمیر خلک د وسیلې متعلق په دې عقیده دي
چې الله پاک ته د ذواتو فاضله و واسطه کول
یو ضروري او لازمي امر دی! دوی په دې برخه
کښې د خپل ناقص عقل او فاسد قیاس څخه کار
آخلي او وایی:

دلته په دنیا کښې د حکومتونو تعامل او طرز
العمل داسی دی چې کله والیانو، وزیرانو او نورو
دولتي مشرانو ته غوښتنې کونه یعنی عرائض د
واسطو د سفارش نه پرته د عارضینو له خوا نیغ په
نیغه وړاندې شي، نو بیا کله داسی وي چې هغه
هیڅ د مسؤل مقام د پام لاندې راځي نه، او کله

داسې وې چې د عارض په کټه په کښې کوم مثبت او اغېزمن اجراءات صورت نه نیسي دغه راز دوی وايي: کله چې څوک واسطه ونه لرې نو صدر اعظم، رئيس جمهور او پاچاه يې په يواځې ځان ورتلل که ناشونی نه وي نو د زياتو مشکلاتو څخه خالي هم نه وي.

همدارنگه د وې وايي: کله چې يوسړې صدر اعظم، رئيس جمهور او يا پاچاه د واليانو او يا وزيرانو په واسطه سره خپله عريضه او غوښتنليك ور وړاندې کړي نو ذکر شوې دولتي مسئولين بيا د خپلو واليانو او وزيرانو په خاطر سره د دغه سړي عريضې او غوښتنليك ته نسبت زيات اهميت ورکوي.

دوی د خپلو دغو خود ساخته فمقده مسوېه تعقيب وايي: عوام الناس يعنې عادي خلق په دې خاطر چې گناه کاران دي نو د حاجتو نو د پوره کولو او د خپلو ستونزو او مشکلاتو د رفع کولو په برخه کې ډرله په کار دي چې ذوات فاضله، يعنې اوليايي کرام، نيکان بندهگان واسطه کاندې چې د الله پاک دربار ته يې غوښتنې وړاندې کړي.

دوی بيا د همدغه اټکل او مزخرف اعتقاد پر بنيا د

د اولیایی گراما و نیکا نو بند کا نو قبر و نو او مزار و نو
ته ور ددومی او د غیر مشروع اعمالو او اقوالو
مرتکب کړی -

د الواسطه بین الحق و الخلق، په نوم رساله
چې پښتو ژباړه (ترجمه) یی ستاسی په وړاندې قراړ،
لوی، د اسلامی دعوت د یو مخکښ، مبارز او مجاهد
شخصیت شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله لخوا
د دغه ډول واسطې نیولو د هرنسک والی یعنی
مشروعیت او عدم مشروعیت په برخه کښی
د قرآن کریم او نبوی احادیثو په رڼا کښی په ډیره
مدلله توګه سره لیکل شوې ده، او د دغه مسئلې
د وضاحت او روښانه کولو په لړ کښی یوه ډیره
قیمتی او ارزښت ناکه رساله ده، او لکه چې مجود
مهمد وایی: د دې ورده چې په طلاؤ سره و لیکلی
شي او په اسلامی ټولنه کښی د عمل او عقیدې د
اصلاح په باب د استفادې وړ و کړی، که لوستونکي
د مطالعې په مهال خپله کینه او تعصب شاته وغورځوي
نو حتمابه ورته دا خبره مبالغه نه بلکښی حق او
حقیقت ثابت او معلوم شي -

ګرانو لوستونکو! مخکښی لدی چې د نوموړی
رسالی په ژباړه باندی پیل کوم لاسمه کښم چې لومړي

س

دسته دکتا مؤلف شیخ الاسلام ابن تیمیہ رح په لنډه د ولسه
د وروپېژنم ادبیا مود یو څه وخت پیاړه د خپرونکي
په سریزه (مقدمه) کېنې چې په خپل ذات کېنې یوه ارزښتناکه
او ګټوره لیکنه ده مشغول و ساتم، او داپه دی خاطر چې په
آیند کې په مینه او رغبت سره خپلې مطالعې ته د کتاب
تر پای پورې ادامه ورکړی.

په پای کې ستاسو توجو دی ټکی ته دوم چې د
خپرونکي سریزه له دې امله چې اوږده وه نو جلا شوی
دسته وړانه کړل شوه او د شیخ د خپلې لیکنې سره یی تسلسل
په نظر کېنې و نیول شو چې په دې ترتیب سره تر (۱۷) مخه پورې
سریزه ده او بیاد (۱۸) مخ څخه زموږ د ترجمې منتخب کتاب
شروع کېږي.

پس دادی زه د وعدې مطابق په لومړي مقصد پیل کوم
او د الله تعالی څخه سوال کوم چې مونږ ټولو مسلمانانو ته
په صراط مستقیم باندې چې د منعموم علیم غیر المغضوب علیهم
ولا الضالین (لاره تلو توفیق راکړي).

وصلی الله تعالی علی محمد و آله وصحبه اجمعین

قاضی محمد شعیب، کنړ افغانستان.

۱۴/۳/۱۵ هـ ق.

دَمْصَنف لَنْدِیَه پِژندنه

دده نوم شیخ الاسلام تقی الدین ابوالعباس احمد
ابن عبد الحلیم بن عبد السلام بن عبد الله بن الخضر بن
محمد بن تیمیة الحارثی الدمشقی دی .

تیمیة دده نیای بی نوم وچی اصل دده د جد
اعلی (محمد) موساوه او په خپله زمانه کښی یوه داسی
عالمه، واعظه او تقوی داره ښځه وه، چی په خپل ټول
اوسمه کښی یی په علم، پوهه، زکات او تقوی کښی
ساری نه درلوده او بیا دهنی د اولاد په سلسله کښی
تیمیة دهنه چا لپاره تخلص وگرځیدلوچی دهنی سره
یی په علم او زکات کښی مشابهت او ورته والی درلوده.

شیخ الاسلام ابن تیمیة هـ ۶۶۱ ق کال کښی
دربیع الاول د میاشتی په نهمه د حران په ښار کښی
زین بیدی دی، او کله چی تاتاری یو غلگرو فوځونو
په ۶۶۷ هـ ق کال کښی په حران باندی یو غل وکړ، نو
شیخ د شپږ^(۱) و کلونو په عمر وچی والد صاحب یی دی
او د کورنی نور غری د حان سره واخستل، او دمشق
ته مهاجر شول؛ ده په دمشق کښی خپلی زده کړی
ته چی په حران کښی یی پیل کړی ده ادامه ورکړه، او

ط

په لنډه موده كښي يې خپل تحصيلات پاى ته ورسول.
 څرنگه چې نوموړى د لوړ استعداد، قوى حافظى
 او اعلى زكاوت څښتن ؤ، نو له دې كبله ده خپل تحصيل
 په دوران كښي د هر فن په زده كړه كښي د ټولو هډنو
 انډيوالانو، او ملگرو په نسبت سره ممتاز حيثيت او مقام
 درلوده، ده به خپل درس په داسې توگه حافظى ته
 سپارلو چې كله به ترينه كوم ملگري او يا استاذ پوښتنه
 وكړه نو ده به ورته خپل ټول درس په داسې ترتيب
 سره تير كړه لكه څنگه چې به يې استاذ درس وركړى،
 همدا وجه وه چې ټولو استاذانو به يې ستاينه او محبت
 كاوه او ملگرو به يې د ده د خداى وركړى استعداد
 په برخه كښي حسد مشروعه يعنى غبطه درلوده.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحم د هغو ريښتنو او واقعي
 علماؤ او مجاهدينو له جملې څخه دى چې د دعوت الى
 الحق په ميدان كښي يې په ژبه، قلم او توره سره
 د جهاد وظيفه ترسره كړيده، او خپل مسؤليت يې
 د خپل دس مطابق په پوره ايمان دارى او خلوص سره
 رفع كړى دى.

د دعوت بنيادى مقصد يې د شرع او بدعاتو رد
 د الله تعالى وحدانيت او يووالى ته د خلقو را بلل، او
 په اسلامي ټولنه كښي د رسول الله صلى الله عليه وسلم

ک

د سنتو او طریقو معبول کړجول و، او په دغه لاسه
کښی دی د الله پاک نه پرته د بل چا څخه نه ویریده
او نه یی درله پر داساته .

ابن تیمیه دم د اسلام په تاریخ کښی د دعوت او جهاد په
لاسه کښی هغه ځلاندۀ هیره ده چی خپل ټول عمر یی
د علم په تحصیل، تدریس، تالیف، او د دین څخه د دفاع،
او د اسلام د د بنمناوو په مقابل کښی په قتال او جګړه کښی
تیر کړی دی، او په دغه برخه کښی یی داسی ستورنۍ
او کړادونه کاللی دی چی تاریخ به یی تر قیامت هیڅ نمکړی
دی په خپل عصر کښی پییساره علی حواله خاوند و
الله پاک ورته په خپله مهربانی سره داسی علم
او پوهه ورکړی ده چی د عقل خاوندان وړانګه
هیوات پاتی و .

حافظ عمر بن علی البزار لیکلی دی چی یوه ورځ دی
د دی حدیث متعلق (لَعَنَ اللَّهُ الْمُحَلِّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ)
و پوښتن شو نو ځکه په دی اړه داسی مفصل بحث
وکړ چی یو لوی ټوټ کتاب ترینه جوړ شو .

ده دا هم لیکلی دی چی د تعجب وړ خبره لاده
چی شیخ یوزیات شمیر لوی او کوچنی کتابونه په زندان کښی
په داسی حال کښی تصنیف کړی دی چی د مطالعی لپاره ورسره
هیڅ کتاب موجود نه و، او بیا هم ده له یادو څخه پخپلو

ک

تالیفاتو کنبی ٻٽول هغه څه ذکر کړي دي کومو ته چې ^{دغه ډول} نوډ
 ؤ؛ د مثال په توګه احاديث، آثار، د علماؤ اقوال د محمدينو
 او مؤلفينو او د دوی د تالیفاتو نومونه يې په تفصيل سره
 بيان کړي اولیکلي دي.

دغه راز ده د ټولو هغو کتابونو نومونه په کومو کنبی
 چې دغه احاديث، آثار او د علماؤ او محمد نينو اقوال ذکر
 دي، په فصل او باب سره په ګوته کړي دي، او چې کله دغه
 تصانیف د څيړو نکلونو او مطالعې لاندې نیول شوي دي منو
 الحمد لله غلطی په کنبی مندل شوی نه ده.

اما مذهبې لیکلي دي چې شیخ الاسلام ابن تیمیه لکه
 څنگه چې د صحابه ؤ او تابعینو دارا ؤ او مسلکونو په باب
 کافی معلومات او اګاهي درلوده، دغه راز يې د څلورو
 مشهورو مذهبونو متعلق هم داسې مطالعه لرله چې کله
 به ترینه په کومه مسأله کنبی پوښتنه وشوه نو ده به وږ
 په دغه مسأله کنبی د څلور واړه مذاهبو اقوال په تفصيل
 سره مدلل بیان کړي.

ذهبي د اهم لیکلي دي چې ده د قرآن او سنت په استناد
 سره په ډیرو مسائلو کنبی داسې فتواګانې ودرکړي دي چې
 هغه په څلورو مذاهبو کنبی و جوړ نه لري ښه ټول ډلکلي
 دي چې نوموړې هېڅ کله د کوم معین او ټاکلي مذهب پر
 اساس فتوی نه ده ورکړې بلکې د هغه دلیل پر بنیاد يې

ل

«ميمي»

حکم کرچی پچی دده په نزد سنیکی ثابت شوی دی. ذهني وایی په دی برخه کینی دده مقصد درسوکه الله صلی الله علیه و آله سنت اود سلف صالحینو طریقو ژوندی کول اورو اچول و علامه کمال الدین ابن زملکان ویلی دی:

کله چي به دده (شیخ الاسلام ابن تیمیة) نه د علم په یون کینی سوال وشواو دده به په بحث شروع وکړه، نو اوړیدونکی اولیدونکی به داسی گمان کاوه چي گنی دی ددی فن څه پرته په بل فن باندی نه پوهیږی او داسی گمنه چي بل هیڅوک دده په شان په دی فن کینی معلومات نه لری.

دشیخ دعلی مجلس دحاضرینو د جملی څخه دا ابن الدوری په نوم یو عالم وایی: دشیخ څخه یوه ورځ یو یهودی په شعرسره چي (۸) آته بیتونه جوړیدل دقدر په باره کینی پوښتنه وکړه، پس شیخ لږه شبیه سکوت اختیارکه اوپای په لیکنه باندی شروع وکړه، مونږ داسی گمان کاو چي کینی په نثرسره به یی جواب نوشته کوی، ولی دده چي کله لږ وخت روسته حاضرینو ته جواب آور ولونوړو مولیدل چي تقریباً (۱۸۴) بیتونه یی د سوال د اشعارو د بحر او قافیی مطابق لیکلی و اود ټولو علومو او فنونو رعایت پکینی په کامله توگه شوی و.

دشیخ الاسلام ابن تیمیة د مناقبو د لیکونکو د جملی څخه حافظ عمر بن علی البزار متوفی ۷۴۹ هـ په خپل تالیف (الاعلام

م

العلية في مناقب ابن تيمية، كنبی ليکلی دی: شیخ به درسل
 الله صلى الله عليه ذكره و یادونه صلى الله عليه و آله پرسته
 بیخی نه کوله او حمادی په الله باندی قسم دی چی مادرسلو الله
 صلى الله عليه و تعظیم، درناوی او اتباع په برخه کبی دده و نه
 زیات بل خوځ ته ویدی، ځکه چی کله به په یوه مسئله
 کنبی کوم حدیث موجود و او دمی به په دی پوه شو چی
 داد بل حدیث په ذریعه سره نه دی ننځه شوی، نو هغه
 هغه بی معمول به اکر خو لرو ودهدغه حدیث په تقاضا به یی
 فیصله او فتوه صادره وله اود نور و منلو قاتو و نه بیی
 د بل هیڅ چا قول ته که هرڅو به و کوم التفات نه کاود.

شیخ د تالیف او تصنیف په ساحه کنبی خاص او ځانگړی
 مهارت درلوده، او همدغه وجه ده چی تالیفات یی واره
 او غټ د مورحینو او حفاظو په قول سره دیوزر و نه زیات
 حساب شوی دی.

حافظ ابن قییم، حافظ ابن کثیر، حافظ ابن قدامه، او
 حافظ ابن ذهبی دده مشهور و شاگردان دی، اود دغه ډول
 علمی شخصیتو نور و ذل او جامعی ته وړاندی کول دده علمی
 پیاوړتیا د جوته ونی په برخه کنبی یوڅرگند دلیل دی.

حافظ ابن کثیر په ایدایه و النهایه، کنبی لیکلی دی
 چی شیخ الاسلام ابن تيمية در ۷۲۸ هـ کال د ذی القعدی
 میاشتی په ۲۰ نېټه د دوشنبی د شپي سحر مهال یعنی د

ن

سبا صادق درختلوپه وخت په زندان کښې ځنډه روح ځنډ
 حقیقی مالک ته په داسې حال کښې وسپارله چې په زندان
 کښې یې د دنده قرآن کریم آستیا ځله ختم کړې و، او په
 لاسیو آتیا یې ورسره د سورة قیامت تر نورو آیات
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ
 مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ، ته رسیدلی و چې بیا د سورة رحمن د اول
 څخه متبای قرآن مجید دوه مشهورو شېخانو: عبداللہ بن
 المجد او عبداللہ الزری الضریر چې شیخ رحمہ اللہ به د دوی
 قرات پېر خوښولوپه همدغه ورسره د ده ته غسل ورکولو
 څخه مخکښې ختم کړ.

ځنډ موم خینولیکلی دی چې د شیخ په جنازه کښې
 (۱۵) زره بنجی او د (۶۰ نه تر ۲۰۰) زره پوری نارینه صاحب
 وو، او حافظ عمر بن علی البزاز لیکلی دی چې دده د جنازې
 د حاضرینو څخه یو ټولګی په دی خبره اتفاق لري چې په
 شیخ باندې د جنازې د لمونځ کونکو تعداد د پنځه سؤره
 څخه زیات و او تاریخ پوهان وایی چې د احمد بن حنبل
 د جنازې څخه روسته د دویمه جنازه وه چې په دومره
 لوی شمیر کښې لمونځ کونکی پکښې را جمع شوی و.

ابن کثیر وایی: د شیخ د مخلصینو د جهلی څخه یوکس
 چې کله په جنازه کښې دومره زیاته کڼه ګوڼه ولیدله
 نو په اوچت او از سره یې او ویل: هکذا نکون جناز

سج

اهل السنة، يعنى در رسول الله صلى الله عليه وسلم
د سنتو د پيروانو جنازى همد غسلى وى ! .

اود سيد المرسلين، خاتم النبيين محمد صلى الله
عليه وسلم د پيروى پر اساس يې په ژوند كېنى هم سر تايه
صوف علم د اود مرك نه يې دوسته هم يوازى علم په
ميراث سره پريښود لكه رسول الله صلى الله عليه وسلم
فرمايى علماء د انبياء وارثان دى، او انبياء د رهم او
دينار په ميراث سره نه دى پريښى بلكې هغوى علم
په ميراث سره پريښى دى .

الله پاك دى په ده باندې درحميزى او جنت الفردوس
دى ور له نصيبه وگرځوى. آمين

(ژباړن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د خپرونکي سریزه

ان الحمد لله حمده ونستعينه ونستغفره
ونعوذ بالله من شرورنا وفسادنا، ومن سيئات اعمالنا
من يهده الله فلا مضل له، ومن يضللك فلا هادي
له واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
واشهد ان محمدا عبده ورسوله.

اټا بعد: د الله تعالى او مخلوق، يعنى د الله پاك
او بندگانو تر مينځ د واسطې مسئله يقينا چي پرې
«**خطر ناله**»

خطره مهمه او درنه موضوع ده خو افسوس چي
اکثره مسلمانان ترينه غافل او نا خبره دي. او د
همدغه غفلت نتيجه ده چي نن دغه او هام پرستي
او بې لارې تو بونه او د مسلمانانو ذلت، شکست او
سپکاوي ويناو د کورويي او دهغه نصرت او تائيد
څخه د کوم وعده چي الله پاک له مونږ سره د
شرعيت په پيروي او په الله تعالى باندې د توکل
کولو په صورت کښي کړې وه محروم او بې برخي
يو، الله تعالى په خپل مبارک کتاب قرآن کریم کښي
فرمايلي دي:

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ. (۱)

«د حق دې په مونږ باندې نصرت د مؤمنانو»
 همدارنگه الله تعالى فرمايلي دي :
 إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (۲)
 که چرې مدد وکړئ تاسې د الله د دين سره نومد
 به وکړئ الله له تاسې سره او ثابته او ټينگ به کړي
 قدمونه ستاسو» دغه ډول فرمايي :
 (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ) (۳)
 او خاص ده لره دي عزت او غلبه او پيغمبر دده لره
 دي او مؤمنانو لره دي. همدارنگه يې فرمايلي دي
 (وَأَنْتُمْ أَلَا عَلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) (۴)
 او تاسو غالب يئ که چرې يئ تاسو پوره ايمان والا»
 اوس دغه نصرت چيرته دي، دغه عزت چيرته
 دي، او د مسلمانانو دغه برتري او غلبه چيرته ده ؟
 د حق او خلق يعنې د الله تعالى او بندگانو تر منځ
 د واسطې پيژندلو په برخه کښې خلق درې ډلې شوې
 دي :

- (۱) يوه ډله هغه خوک دي چې هغوی رسول الله
 صلی الله عليه وسلم دشريعت د تعليم او بشونې په
 (۱) سورة الروم: ۴۷ - (۲) سورة محمد: ۷ - (۳) منافقون: ۸
 سورة آل عمران: ۹

برخه کښې د یواځې واسطې په توګه نه مني .
 دې د یوې پوځي دعوې په وجه دغه شریعت
 یواځې د عوامو پاره خاص کړی، او د علم الظاهري
 په نوم سره یې مسخ کړې دې، او د خپلو عباداتو
 په برخه کښې، په هغو او هامو او خرافاتو باندې
 استناد کوي، چې دوی یې علم باطن بولي او د «کشف»
 په نوم سره یې یادوي، او په حقیقت کښې هغه
 بل څه نه دی صرف دروغ، ابلیسي و سوسي او شیطاني
 واسطې دی چې د اسلام د اصولو او بنسټونو
 څخه مخالف دی، ..

دوی د دغه مزخرفي عقیدې درواځولولیا
 خپل آواز داسې اوچتوي: (حَدَّثَنِي قُلَيْبٌ عَنْ
 رَبِّي،!! یعنی زه به می راته د خپل رب څخه خبر
 را کړې دې!!)

دوی په دې لږ کښې د هغو علماؤ پورې کوم
 چې د شریعت پیرو دي، ټوټی او مسخري کوي او
 وایي: د دې خپل مړ علم د مړې څخه حاصل کړي
 دې، او د علم باطن پیروان بدون له کومې واسطې
 څخه خپل علم د ژوندی او قیوم ذات څخه
 حاصله وي، دوی د دغه فتنې په وجه د پیر عوام
 تباه او بې لارې کړل، او د انحراف، فساد او ضلالت

په لوري روان کړل -

د دوی د پیر و غیرو مشروع امور و کوم چي
د دوی په کتابونو کښي ليکل شوي دي، مرتکب
مړه کيدلې دي، او دا هغه شه دی چي علمایي د دوی
داسنداد، کفر او قتلولو اسباب گڼي.

د دوی د شریعت د لومړي اصل څخه یاد اچي خبر
نه دی، او یاد اچي په زوره یی خپل هانونه په
نا خبر و کښي اچولی دی، ځکه د دغه اصل له مخي هر څوک
چي د الله پاک د هغه قانون او کتاب پر خلاف کوم چي
الله تعالی په خپل نبي محمد صلی الله علیه وسلم باندې
نازل کړي دي عمل و کړي نو هغه په یقيني توگه
کا فردي، او په کفر کښي یی هیڅ شک او شبه نشته
ځکه الله تعالی فرمایلي دي:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ
فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا ۝ (۱)

ترجمه: پس نه ده داسی، قسم دی ستا په رب
باندې چي نشي مؤمنان کيدې د دوی تر هغه پوري
چي حاکم کړي تالره یعنی فيصله و کړي په تاباند

په هغه معامله کښې چې پیدا شوی وی په منځ
د دوی کښې بیا ونه مومی دوی په خپلو زېږونو
کښې خپګان دهغې فیصلې نه چې تاګړی وی، او
ویې منی دوی په منلو سره یعنی بی له جګړې په
خونښۍ سره -

د غه راز کله چې شیطان د دوی لپاره خپل اعمال
بنايسته وګرځول او د علم او دارنگه د علم دسې
د لمنځه وړلو لپاره یې مقابله پیل کړه نو نتیجه یې
دا شوه چې په تېر تیارو کښې روان شو او د خپلو
او هامولو خیالاتو په جال کې ګیر شو، او بیا د همدغو
پوچو او پرسوده خیالاتو په تیاره کښې د الله تعالی په
عبادت باندې بوخت شول -

دوی په مثال د هغه چادی چې الله پاک د هغو
په هکله په قرآن کریم کښې داسې فرمایلي دي:
قَدْ هَدٰۤى نُبُوۡکُمْ بِالْاٰخِسٰۤىۤنِۢ اَعْمَالًاۙ
الَّذِیۡنَ ضَلَّ سَعِیُّهُمۡ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا
وَهُمْ یَحْسَبُوۡنَ اَنَّهُمْ یَحْسِبُوۡنَ صَعًاۙ
اُوۡلٰٓئِکَ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ
وَلِیَاقٰیہٗ فُحِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِیۡمُ
لَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وِزْرًاۙ (۱)

ترجمه: ووايه آيا خبر در کرم تاسوته په باره
 د تاوانی عمل والا وکښی، دا هغه کسان دی چی
 برباد دی عمل ددوی په ژوند د دنیا کښی، اودې
 گمان کوی چی یقینا دوی خاښته عمل کوی، دا هغه
 خلق دي چی کفریې کړې دي په آياتونو د خپل رب
 او په ملاقات د هغه نو برباد دی عملونه ددوی
 پس ووبه نه درود ددوی لپاره د قیامت په ورځ هېڅ تله
 بیا دغه طائفه خلق په متعدد ډلو باندی یشل
 شوی دی چی په بیلا بیلو طریقو باندې روان دی او
 حُنی یی د حُنو نورو سره په جنک او جگره باندې
 اخته او مبتلا دی، اودا په دې خاطر چی دوی د صراط
 مستقیم څخه کومه چی د منعموم علیهم لاره لری واقم
 دی، او لکه چی رسول الله صلی الله علیه وسلم یی په
 خپل مبارک قول کښی یادونه کړې ده، د دغو ټولو
 فرقو او ډلو هڅای د جهنم وور دی رسول الله صلی
 الله علیه وسلم فرمایي:

«سَتَفْتَرِقُ امَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً
 ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ
 وَهِيَ مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا نَا عَلَيْهِ وَاصْحَابُ»
 رواه ابوداؤد، والترمذی، والنسائی وابن ماجه
 بسند صحيح عن ابی هريرة رضي

«زردی دی چی امت به می په درې او یا ډ لو
تقسیم شی چی دوه او یا به یی په اور کښی وی
یعنی جهنم ته به می او یوه ډ له به په جنت کښی می
یعنی جنت ته به می، او دغه ډ له هغه څوک دی
چی په داسی دین، ملت او لاره درومی کومه چی حیا
او حیا د ملګرو (صحابه ؓ) طریقه، لار او دین دی»
دغه حدیث ابو داود، ترمذی، نسائی، او ابن ماجه
په سبی سند سره د ابو هریره رضی الله عنه څخه
د دایت کړی دی -

۳- دویمه ډ له ددوی څخه هغه څوک دې چی دغه
واسطې په برخه کښی یی د مبالغې نه کار اخستی دی
او دخپلې غلطۍ عقیدې په وجه یی د واسطې څخه داسی
مفهوم اخستی دی چی هغه هیڅ د واسطې مفهوم او
مقصد کیدلی نه شی؛ پس دوی د همدغه غلطۍ پربنا
د رسول الله صلی الله علیه وسلم مبارک ذات او د
نورو انبیاءو، او نیکانو خلقو ذوات واسطې نیولی
دی او دا عقیده ساتی چی الله تعالی د بندګانو هیڅ
عمل نه قبلوی مګر هله یی قبلوی چی په دغو
واسطو سره الله ته پنا ور وړی، او دغه واسطې
ددوی لپاره د الله پاک په وړاندې وسیله وګرځی
تَعَالَى عَمَّا يُفُؤْلُونَ عَلَوَّ كَبِيرٌ

الله منزله او مقدس ذات دی، او د پیر و لویو
صفتونو څښتن دی، دوی چی څه وایی هغه د الله
د شان سره مناسب نه دی - العیاذُ بالله دوی الله تعالی
په داسې صفت سره متصف وگرځول چی حتی هغه
ظالم او مستبد یا چایان چی په خپلو دسوا و کښې
یی پیره داران او څو کیداران و درولی وی، او د
واسطو والاؤ نه په غیر بل څوک نه شی ورنوټې
هغه به هم په دغو صفتونو سره متصف نه کړې شي.
که واقعیت په نظر کښی ونیول شي نو دغه
ډول عقیده ساتل بیخي د الله تعالی د کلام سره ضدیت
لری ځکه الله پاک فرمایي:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (۱)
ترجمه: او هر کله چی پوښتنه وکړی له تاخته
بندگان څخه، له حال زما څخه - نو بیشکه زه نژدې
یم، قبولم دعا د دعا کوونکی کوم وخت څو غواړې
له ما څخه، پس و دی منی حکمونه زما او ایمان
دی راوړی پر ما ښکین دی وکړی په قبول دعا
سره، ښایی چی دوی په سمه لاره محکم پاتی شي -

په دغه مبارک آیت کښې د یته کوته نیو شوی
 ده چی الله تعالی ته در سید و لپاره یواځنی واسطه
 په الله تعالی باندې قوی اوسیی ایمان لرل دی
 او بیا په مشروع طریقہ باندې د الله پاک عبادت
 کول دی۔

دغه راز په دی مبارک آیت کښې عبادت د ایمان
 څخه مخکښی ذکر شوی دی، اودا پدې څا چی خلقت
 د یته متوجی شی چی عمل صالح یعنی نیک عمل پیر
 نزیات ارزښت او اهمیت لري اود الله تعالی درضا
 حاصلولو او جنت ته د تللو لپاره یو ضروری شرط دی
 او الله تعالی چی په قرآن کریم کښې د کوفی و سیلی ذکر
 کړې دي دهغې څخه هم مقصد طاعات او نیک عملونه
 دي، اودا هغه یواځنی واسطه ده چی تا الله پاک
 ته نژدې کوي، اود الله تعالی در رحمت دروازی در
 پرانزی او جنت ته دي ورنښاسی الله تعالی و هایلې:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
 إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ (۱)

ترجمه: ای ایمان والاؤ! و ویرینې د الله تعالی
 نه او ولټوی خاص الله تعالی ته نژدې والې په

طاعت سره، اوجهاد و کړی په لار د الله تعالی کښی
 د دې لپاره چی کامیاب شی یعنی مراد ته ورسیدی.
 الله پاک د هغه جهالو او ناخبرو خلقو د سپکاوی
 او سپورتیا په برخه کښی چی د الله تعالی نیک بندگان
 یی، وسیله نیولی دی داسی فرمایلی دي:

«أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
 الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
 وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُحْدُوْرًا» (۱)

ترجه: هغه کسان چی دوی یی عبادت کوی
 «رامداد شه ورته وایی» په خپله هغوی چلرب ته
 نژدې والې لټوی چی کوم یو به له دوی نه ډیر
 نژدې وي (الله ته)، او امید لری دوی د رحمت د
 هغه (الله) او ویریدی د عذاب د هغه نه یقیناستا
 رب له عذابه ویره کیدای شی -

په دغه مبارک آیت کښی را خبره په ډاگه
 شوی ده چی نیک اعمال الله تعالی ته د تقرب
 حاصلولو یواختی لار ده، او د ښه پرته بله کومه
 لار الله پاک ته د نژدې کیدو لپاره وجود نلری
 او هغه نیک بندگان چی دوی وسیله نیولی دی

هغوې په خپله دخپل ځان پاره دغې و سيلې ته
اھتياج او اړتيا لرې .

دغه ناپوهه خلق په دې خاطر چې ستومانه
نشي ددغو واسطو په ذواتو باندې اتکا کوي
او دخپلې غلطۍ او تيروتنې پړ وچه نه نيک اعمال
ترسره کوي او نه د هرامو څخه ځانونه ساتي .

د مسلمانانو د خطا کيدو او انحراف لويه وجه
داده چې دوي د الله تعالی هغه مبارک قول چې په
هغې کښې يې د آدم عليه السلام د ټول اولاد سردار
جناب محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم ته په خطاب
کولو کښې فرمايلي دي :

(قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا) (۱)

هیر کړې دي یا ترینه هیر شوې دي ، ځکه په دغه
آيت کښې الله پاک فرمایي :

پيغمبره ! دوي ته او دايه چې زه دخپل ځان لپاره
نه دکومې رسولو مالک یم ، او نه دصور د قمع کولو
مالک یم .

دغه راز د رسول الله صلی الله عليه وسلم هغه قول
چې خپلې مکرانې لور فاطمې رضي الله عنها ته يې پکښې
فرمایلي دي : ای فاطمې ! دخپل ځان د نجات پاره عمل

و کړه ځکه چې زه تاد الله تعالی د عذاب څخه نشم خلاص
ولې. (۱)

دغه ډول در رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه
قول چې فرمایي. کله چې انسان مرثی نو د هغه عمل
قطع شي مگر د دري څيزو نو ثواب ورته رسيږي
چې هغه صدقه جاريه ده، علم نافع دی او ولد صالح
دې چې دعا ورته کوي.

دغه حديث چې معنایي ذکرشوه مسلم روايت کړې دي
په دې باره کښې د عمر رضي الله عنه له پلوه عبا
رضي الله عنه په دعا سره و سيله نيول، او در رسول
الله صلی الله علیه وسلم مبارک ذات و سيله نه نيول
يو داسې تناقض بخش دليل دي چې حتی که په نصوصو
کښې د انبياؤ او صالحينو په ذواتو باندې دوسيلې
نيولو څخه منع هم نه دی راغلې، نو د دغه طائفي
درد پاره همدغه کافی ؤ.

دغه ډول د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه
يو ډير ارزښتناک قول در مختار او د احنا بعضو
نورو کتابونو په دې برخه کښې داسې نقل کړې
دي: «وَاَكْرَهُ أَنْ يُسْأَلَ اللَّهَ إِلَّا بِالله» دی وايي
زه دا خبره بده گنم چې دا الله تعالی څخه پرته په
(۱) دغه حديث چې معنایي ذکرشوه بخاري روايت کړې دی.

بل ڇه باندې د الله نه سوال شی۔

همدارنگه که الله پاک ته ذکر شویو ذواتو
ذوات واسطه نیول جائز وای نو ځانجا به یی ذکر
په هغو د عامانو کښی راغلي وای چی په قرآن
کریم او احادیثو کښی موجودی دی۔

هو: کله چې د یو مسلمان سره د شوق پیدا
شی چی الله پاک ته په وسطو سره ځان نژدې کړی
نو کولې شی چی د الله پاک څخه د الله په ذات
یا د ځپلو اعمالو د جملې څخه په یو عمل یا د الله تعالی
د نومونو څنی په یو نوم، او یا دده د صفتونو څخه
په یو صفت باندې سوال وکړی۔

(۳)۔ د مسلمانانو څخه ځنی داسې کسان دی چی
هغوی د الله او بندگانو ترمنځ دغه واسطه یو
رسالت کښی چې بیا دغه رسالت د تبلیغ، تعلیم او
تربیی څخه عبارت بولی، دغه ډول دوی د دغه
رسالت اهمیت، او ورته د بشری ټولنی د ضرورت
او اړتیا اندازه هم درک کړی ده، او همدا وجه ده
چی دوی په ډیرې جلتی سره محمد رسول الله صلی
الله علیه وسلم ته یعنی د رسول الله صلعم شریعت
ته ور درو چې ترڅو د وچې په رڼا کښی دده په
دین باندې د ځان پوهه ولو په برخه کښی دی

رسول الله صلى الله عليه وسلم، یوستره واسطه
او عظیمه وسیله ونیسی. پس دوی له همدې امله
د رسول الله صلى الله عليه وسلم سیرت او سنت دسې
لوی لکه څنګه چې قرآن کریم لوی او شعاری یې په
دې برخه کښې دا الله پاته دغه مبارک فرمان دی:

اَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ (۱)

ترجمه: یقیناً راغلی تاسو ته دا الله له طرفه نور،
د رڼا یحیی محمد، او کتاب واضح بیان والا چې ښوونه
او هدايت کوی په هر یوه له هغې سره الله تعالی
هغه چاته چې تابعداری کوی درضا دده په طرف
د لارو د سلامتیا، او او باسې دوی له تیارو (د کفر)
شک، جهل، څخه نور د رڼا د ایمان، یقین، علم، ته په
حکم خپل سره، او هدايت ښودنه، کوی دوی ته په
طرف د لارې سمې صافی (د توحید)۔

دغه ډله هماغه ناجیه فرقه ده چې په وړاندې
ذکر شوی، هدايت کښې ورته کوته نیول شوې ده

او د جنت زیری ورته ورکړل شوې دې .

اما متأسفانه د دغه فرقې (پلې) لاره په پېژنایه
 سخته او ازغنه، یعنی د مشکلاتو او کړاوونو څخه ډکه
 لار ده، هکله حقیقی اسلام غریب او ناشناکرحیدې
 دی، او اکثر مسلمانانو ورته شاوې اېږلې دي او د
 هانوته یې ورته په لرې مسافه کښې نیولې دې، او د
 واقعی اسلام په بدل کښې یې بدعات او خرافات معل
 او مروج کړهولی دي .

د دغه مصیبت او فتنه د پیري پخوانی زمانی څخه
 را په دې خوا جریان لري او مصلمینو په کښې د اصلاح
 لپاره په دې تکلیف سره خپل رول لوبولی دی. عربین
 عبدالعزیز رضی الله عنه د دوی د جملې څخه په دې
 هکله داسې ویلي دي:

مونږ د یو داسې کار د اصلاح لپاره کار شروع کړی
 دی چې د الله پاک نه پرته بل څوک په دغه لاسه
 کښې مرسته نشي کولې، دا داسې یوه لاس ده چې
 د سپین بڼو او مشرانو ژوند پکښې پای مومي، او
 واره او صغیر هلکان پکښې ځوانۍ ته رسېږي، دې
 وایي: یو اطرافي او باندې چې به، یو تاوېه او تاوېه
 عمل تر سره کوي او د اکېمان به ورباندې کوي چې
 دا دین دی او حال دا چې هغه به د الله (ج) په نزد

باندې دين نه وی .»

د اسلام او مسلمانانو د دغه ډول حال په باره
کښې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د يوحديت
مفهوم واسې دی؛

د اسلام منونکی لکه څرنگه چې په ابتداء کښې
غريب او کمزوری ؤ، دارنگه په آخره کښې به هم
غنياؤ ته پاتې وي پس نيك مرغه او مبارک دی
وی حال د غريبانو -

د غو غريبانو ته رسول الله صلى الله عليه وسلم په
ځپل مبارک قول کښې د جنت ذيرې په دی ډول سره
ورکړې دی:

« سَتَقَرَّتْ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فُرْقَةً
اِثْنَتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ
وَهِيَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي

دغه ناجیه فرقه » د الله پاک د عذاب څخه نجات
مندونکی ډله « یقیناً هغه څوک دی چې د رسول الله
صلى الله عليه وسلم دا حدیثو پیروي، الله پاک
دی ورله مړې مرحوم وگرځوی او د ژوند وپه ژوند
کښې دی ورله برکت واچوی او د ځپل قوت او طاقت
په ذریعه دی ورسره مدد او مرسته وکړي ځکه
همدوی دی چې ده د ایت او لاس بنوونی ستوري

او مشالونه دی، اود تقوی اوسمی لاری په لور
 بلونکی اود اعیان دی، چاچی ددوی سره دینمی
 کړې ده نو هغوی هلاک شوی دی، او چاچی دوی
 پیروی پرېښې ده نو هغوی کمراه شوی دی، ددوی
 دعوت بالکل علنی او ښکاره دی، اود حق په لار
 کښی د ملامت شویو د ملا متینا څخه نه ویریني
 اوس نوره خبره شیخ الاسلام ابن تیمیه (رحم) ته
 پریږدو چې دغه واسطه په خپله ارزښت ناکه
 رساله (الواسطة بين الحق والخلق) کښی تشریح او
 روښانه کړې.

دارساله ددې وېره چې په طلاؤ یعنی په
 سرو زرو سره ولیکل شی او مسلمانان یی په پوره
 سوچ او فکر سره ولولی تر څو د غفلت د خوب څخه
 را بیدار شی او د نصرت، قوت او سرلوپی په لوری
 کامونه اوچت کاندې او د انبیاءو او نورو نیکانو
 بندگانو قبرو نوته ټیټې دل او پرې وتد، او په
 عاجزی، ذلت او سر ښکته کولو سره یی د دربارونو
 د دروازو مسر کول او ښکلول پریږدی -
 وصلي الله على سيدنا محمد معلم الخير، وعلى آله
 وصحبه وسلم -

حمود مهدی الاستانبولی -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى
 اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ، (۱) اَمَّا بعد:

دغه رساله دهغو د وړو کسانو د بحث په باره کښې
 د پرې کړې په غرض لیکل شوې ده کوموچې یو بل
 سره په خپل منځ کښې مباحثه درلوده، او یو کس
 د دغو دواړو څخه ودریل:

د الله پاک اوزمونږ ترمنځ خامخا یوې واسطې ته
 ضرورت دی، ځکه مونږ د دغه واسطې څخه پرته الله
 پاک ته د تقرب اوسیدو توان اوس نه لرو.

والله، او بنده کانونو ترمنځ د واسطې معنی

الحمد لله رب العلمین - ثنا اوستاینه یواځې
 الله لره ده چې رب د مخلوقاتو دی. که د دې خبرې
 مقصد داوی چې مونږ ته د الله تعالی د حکم په
 رارسولو کښې حتما یوې واسطې ته ضرورت دی

(۱) سورة نمل ۵۹، ترجمه: ودايه ای محمده! چې
 ټولې ثنا کانی اوستاينی خاص الله لره دي او سلام دی
 په هغه بنده کانونو دده چې غوره کړی دی الله آيا الله غوره
 دی یا هغه څه چې شریکوی یې دی دوی د الله سره -

نودا یوه پرځای او حقه خبره ده، ځکه مخلوق په دې نه پوهیږي چې الله پاک د کوم شی سره مینه لري، په کوم باندې خوښیږي، د کوم عمل په تر سره کولو باندې یې امر کړی دی، او د کوم شی د کولو څخه یې منع کړی ده، او دغه راز د خپلو دوستانو لپاره یې څه ډول درجې او نعمتونه تیار کړي دي، او د خپلو دینمنانو لپاره یې د کوم کار په کولو سره د عذاب وړ کولو وعده کړې ده، او دارنگه هغه عذابونه په څه ډول او څنگه دي.

دغه ډول مخلوقات ته د الله تعالی د اسماء و صفاتو (ښکلو نومونو) او عاليه صفاتو د پیژندلو په برخه کې یې عقل د هغود معرفت څخه عاجز دی، معلوما نه و، دغه راز د دې نور مثال دې چې ځا هی حاصلول وړ باندې د انبیاء علیهم السلام پوډې کوم چې الله جل جلاله خپلو بندگانو ته رالینلی دی رتبې او اسامیا لري.

پس هغه کسان چې د پیغمبرانو پیرو او ورو باندې ایمان لرونکي دي هم دوی هدایت مندونکي او هغه کسان دي چې د الله پاک پلزد باندې درنښت او قرب مقام لري او په دنیا او اخره کې یې د اوچتو درجو او عزت هاوندان دي.

اَ مَا هغه شوک چي د انبياؤ مخالفين دی هغوي
په يقيني توکه لعنتيان دی او په دنيا او آخرت کښي
د خپل پروردگار د هدايت مخه محروم او بې برخي دی

چاپې قرآن ولوستلو او عمل يې ورباندې

وکړ نه به گمراه شي او نه به بد بخت شي

په دې برخه کښي رب العزت داسې فرمايلي دي :
 دِٰيْنٰى اَدْمٰى مَا يٰۤاْتِيْكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
 يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَمَنْ اَتٰقٰى وَاَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ - وَالَّذِيْنَ
 كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
 النَّارِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ (۱۰، ۱۱)

ترجمه: اې اولاد د آدم عليه السلام که راغلو
 تا سوته پيغمبران ستا ښي له جنس نه چي بيان نه وي
 په تا سو باندې آيتونو زموږ نه هر هغه کس چي چل
 يې وساتلو د بدو کارو نه او خپل عمل يې اصلاح
 کړو نو نه به وي هيڅ ويره په دوي او نه به دي
 غم ژن کيږي -

او هغه کسان چي زموږ آيتونو تي نسبت دروغو

و کړو او سرکشۍ یې وکړه د قیلولو دهنې نه هم دغه
کسان اوسیدونکي د اور (یعنی دوزخ) دی، دوی په دغه
اور کېنې همیشته دی -

همداغه ډول الله تعالی فرمایي:
 ﴿فَأَمَّا يَا تَبِيتُكُمْ مِّنْهُ هُدًى مِّنْ أَتَّبِعْ هُدًى فَلَا
 يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى، وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ
 لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمًى قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ
 كُنْتُ بَصِيرًا، قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا
 وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى﴾ (۱)

ترجمه: پس که راغی ز مال ه طرفه تاسوته هدايت
 نوه چاچي متابعت وکړو د هدايت ه ما پس نه به دی
 گمراه کېږي (په دنیا کې، او نه به بد بخت شي) په آخرت
 کېنې، او هر چاچي ز مال ه ياده مخ وگرځاوه، پس بېشکه
 ده ته دی گمراڼ (ژوندون، تنګ او پورته به کړو
 مونږ د لره په ورځ د قیامت کېنې ږوند، و به وایي
 (دغه ږوند کافر) اې ږ به حيا وې دي پاڅولم زه ږوند
 حال داچې زه بېنا وم په دنیا کېنې، و به وایي دغه
 شان راغلی و تاته آياتو ته ه مونږ پس هیر کېو و تا
 هغه، او هم دغه شان به نن ورځې ته هم هیر کېږي شي

دغه ډول د دوزخیانو د حال بیانولو

په لږ کښې الله تعالی داسې فرمایلي دي:

كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ، قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ (۱)

ترجمه: هر کله چې وغورځولی شي دوزخ ته یوه
ډله (د منکرانو) نو پوښتنه به وکړي له هغوی نه
څو کیداران (پیره دران) د دوزخ، آيا نه و راغلي
تاسو ته (ای منکرانو) وپروونکي (پیغمبر په دنیا کښې)
نو وبه وایي (منکران) هو په تحقیق راغلي و مونږ
ته وپروونکي خو دروغ ژن وباله مونږ دی او وویل
مونږ (هغوی ته چې) نه دی را لیدلی الله هیم شې
نه یی تاسی مکر په کمره ی لویه کښی.

دَغِه ډول الله تعالی فرمایلي دي

رَوَيْتِیَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا اِلٰی جَهَنَّمَ زُمُرًا
اِذَا جَاءُوْهَا فَتَحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُم لِّقَاءِ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ - (۱)

ترجمه: روان به کبری شی کافران ر به تیل و هوس
جهنم ته دی دی ترهنه دخته پورې چی راشی دوی
دوزخ ته، نو پر ابه نستی شی دروازې دهغی ر به
وایی دوی ته محافظان، څوکیداران، ددغه دوزخ
آیا نه و راغلی تاسی ته رسولان ستاسی دجنس نه
چی لوستل به دغه رسولانو پر تاسی آیتونه دقرآن
درب ستاسی، او ویره ول به دوی تاسی لره له ملاقات
ددغه ورځی ستاسی نه، و به وایی دوی اکفاد، ولنه
راغلی و مونږ ته اولوستلی یی و مونږ ته، لیکن
ثابت شو حکم د عذاب پر کافرانو.

ابن عباس رضی الله عنهما دقرآن کریم دمعمول
محررولو په برخه کینی داسی ویلې دی:

چاچی قرآن ولوستلو او هغه څه چی په قرآن
کریم کینی دی په هغی یی عمل وکړو نو
الله پال یی متکفل دی نه به په دنیا کینی
مکراه او پېلاری شی اونه به په اخر کینی بد بخت بد مرغه

رسولان د الله او بندگانو ترمنځ د احکامو

رسولوپه خبره کښی واسطې دی .

الله جل جلاله په خپل مبارک کتاب قرآن کریم کښی فرمایلی
 (وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
 فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ - وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمْشِيهِمْ
 الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ - (۱))

ترجمه: او نه لیدو مونږ رسولان مکرزیری کونکی
 د مؤمنانو ته په نعيم سړه، او ویره وونکی د کفارو ته
 له جهنم مخه، پس هر چا چې ایمان راوړ او اصلاح یې
 کړه د عمل په طاعت سره، نو نه به دوی هیڅ قسم ویره
 پر دوی باندې او نه به دوی خفه کېږي، او هغه کسان
 چې دوی نسبت د دروغو کوی آیتونو زموږ ته و په
 رسیدی دوی ته عذاب په سبب دهغې چې دوی فاسقان
 وو.

هم دغه ډول الله تعالی د قرآن کریم په بد های
 کښی فرمایلی دی :

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّ
 مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

وَاسْحَقَّ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَ
 أَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسَلِيمَانَ وَإِنَّا
 دَاوُدَ زَبُورًا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ
 وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا رُسُلًا مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ لئَلَّاءَ يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
 حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ (۱)

ترجمہ: بیشک وہی موبز وھی کپی ده تاته لکه
 خنکه چی وھی کپی ده موبز نوح علیه السلام ته او
 نورو انبیاء ته پس له هغه نه، او وھی کپی ده،
 موبز ابراهیم ته او اسمعیل ته او اسحق ته او یعقوب
 ته، او اولاد هغوی او عیسی ته او ایوب ته او یونس
 ته او هارون او سلیمان ته، او ورکپی و و موبز داود
 ته زبور، او وھی کپی ده موبز د پرو رسولانو ته
 چی بیان کپی دی موبز د هغوی تاته مخکینی لدینه
 او نورو د پرو رسولانو ته چی هغوی موبز نه دی
 بیان کپی تاته او خبری کپی دی الله تعالی د موسی
 سره خبری کول او لیری مودی رسولان زیری وکولی
 او ویره ورکونکی د دی لپاره چی نه وی خلکو لره
 په الله باندې دلیل او بهانه پس د لیکلو د رسولانو ته۔

هَمْ دَا رَنْكِه الله تَعَالٰی فرمایِی
 «اللهُ یُصْطَفِیْ مِنْ الْمَلٰئِكَةِ رُسُلًا مِنْ
 النَّاسِ» (۱۶)

ترجمه: الله غوره کوی رالیږلی شوې له
 فرشتو او له خلکو نه.

او دا د دغه ټولو ملتونو د پیروانو لخوا مسلمانان
 یهودیان او نصرانیان شول، په اتفاقی توګه یو
 منلی شوی حقیقت دی، ځکه دوی ^{پاتو} ګرځېد د الله اوینده
 ترمنځ د الله له طرفه د حکم او خبر رسولو په برخه
 کېږي د واسطو په ثبوت باندې چې هغه واسطې د
 انبیاء علیهم السلام هغه عبارت دی قائل دي.

پس د دغه واسطو هغه چې څوک منکرشي هغه
 د دغه ټولو ملتونو او د دین د پیروانو په نړۍ
 په اتفاق سره کافر دی.

هغه سورتونه چې الله پاک په مکه مکرمه کېږي
 نازل کړي دي، لکه سورتونعام، اعراف، اودر، الر،
 او (هم)، اورطس، والا سورتونه، اوددی په شان
 نور سورتونو شو، په دغو کېږي د هغه مضامینو
 بیان دی کوم چې د دین اصول او بنسټونه دي لکه

په الله او رسول نو د الله او په وراخ د آخرت باندی
ایمان لول شو -

الله تعالی د خپلو پیغمبرانو سره د نصرت او کومښ
کولو ټیټې او دغه رازی د کافرانو د هلاکت د څوټکوالی
تسیمی چې پیغمبران یی د روغ ژن کښلی و و بیان
کړی دی او فرمایلي دي:

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ - اِنَّهُمْ
لَهُمُ الْمُنْصَرُونَ - وَاِنْ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ (۱)
ترجمه: او بیشکه مخکښی صادره شوې ده و عدله څوټن
د پاره د رالین لیو شویو بندګانو څوټن، چې بیشکه
پیغمبران هم دوی ته به مدد ورکولی شي، او بیشکه
لښکری زمونږ خاخوا هم دوی غالبه بریالی، دی (پکاږن)

هَمْ د غه ډول الله تعالی فرمایلي دي:

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالدِّينَ اَمْثُو فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ (۲)

ترجمه: بیشکه چې مونږ خاخوا مدد کوو له خپلو رسولانو
سره او د مدد کووله، هغو کسانو سره چې ایمان یی راوړي
دی په ژوند د دنیا کښی او په هغه وراخ چې قائم به
شي، و په دایزی، شاهدان له ملائکو، انبیاء، او مؤمنین

(۱) سورة صافات: ۱۷۱-۱۷۳ - (۲) سورة مؤمن ۵۱ -

پر منکرانو باندی۔

او پیغمبران ہفہ ہ وک واسطی دی جی ددوی
اطاعت، پیروی او تابعداری حتی او ضروری ده
لکه جی الله تعالیٰ فرمایلی دی :

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾^(۱)
ترجمہ: او مونہ نہ دی لیزنی ہیچ رسون مکر لیکلی
مودی، ددی پیارہ جی دده حکم دی او منلی شی
دا الله پہ حکم سرہ۔

او هم دارنگہ الله تعالیٰ فرمایلی دی:
﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ﴾^(۲)

ترجمہ: وو وایہ ای محمد! دو بیتہ، کہ چیری
یئی تاسی جی محبت کوی له الله سرہ پس ہا تا بعدای
وکری، نو محبت بہ وکری الله پاک له تاسو سرہ۔

همد غہ ہ وک الله تعالیٰ فرمایلی دی:

﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَ
اتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْمُقْلِقُونَ﴾^(۳)

ترجمه: پس هغه کسان چې ایمان یی راوړوپه ده
(محمد)، او تعظیم یی وکړو دده او مدد یی وکړو دده
او پیروی یی وکړه دهغه نور (رڼا، چې نازل کړی
شوی ده دده سره، دغه ستایلې شوی کسان هم دې
خلاصی موندونکی دی.

او د قران کریم په بل آیت کښی الله تعالی فرمایلي:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَاليَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ
اللَّهَ كَثِيرًا (۱)

ترجمه: بیشکه ده تاسو لره په اکړو، رسول الله کښی
پیروی نیکه دهغه چاله پاره چې امید لری د ثواب الله
او امید لری د ثواب او نعمتو نورو دوستی ورحمی قیامت،
او یادوی الله لره ډیر.

غیر مشروع واسطه.

که د واسطې خټه یی مقصد دا وی چې د بنده له پاره
حتماً داسې واسطې ته ضرورت دی چې ور له په جلیب منفع
کښی او دفع د اضرارو کښی واسطه او مرستندوی وکړي
او بنده دغه واسطې ته د مثال په توګه دروزی د نصو

او هدايت غو بنتلويه برخه کښي رجوع کونکي او د سي
 او د حاجت سر کولو په اميد ترينه د خپلو حاجتو نو د
 پوره کولو سوال وکړي، نو دا هغه عظيم او خطرناک
 قسم شرک دی چې الله پاک د هم دغه شرک په
 اساس مشرکان کافران بللي دي هکه چې دوى الله
 تعالى نه په غير بل خوک متصرفين او سفار شيان
 نيولي و او هغوى يې د نفع او نقصان، مالکان گڼل او
 حال دا چې سفارش د الله تعالى د اذن او اجازي پورې
 اړه لري، الله پاک په دې باره کښي داسې فرمايلي دي:

اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلٰی
 الْعَرْشِ مَا لَکُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ زَلٰلٍ وَّ لَا
 شَفِیْعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ (۱)

ترجمه: الله هغه ذات دی چې پيدا يي کړل
 اسمانونه او هکله او هغه څه چې په منځ د دې
 دوام و کښي دې په شپږ ورځو کښي بيا استوی
 وکړه ده په عرش باندې نشته دې تا سولړه بېله
 ده نه بل خوک دوست او سفارش کونکي، ايا پند
 نه قبلوي تا سو؟

دارنگه الله تعالى فرمايلي دي:

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنَ دُونِهِ وَلِيُّ وَلَا
شَفِيعٌ لَهُمْ يَتَّقُونَ (۱)

ترجمه: او ويره و په دې قرآن سره هغو کسان ته
چې ويريږي لداينه چې جمع به کړي شادي خپل
پروردگار ته، نه به وي دوي لره سوا دالله تع
نه دوست. ځم کونکي او نه سفارشي (شفاعت کونکي)
ددي له پاره چې دوي پرهيزگاري وکړي.
فرېنتواو انبياؤ سره د تکليف لري کولو واک
نشته.

په دې هکله الله تعالى فرمايي:

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ سَبِيلِهِمُ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
مَحْدُورًا (۲)

ترجمه: ووايه (اي محمده! دويته) چې راوبلي
تاسو هغه کسان چې تاسو ور باندې سوا دالله نه دمدد
کارانو گمان کوي پس هغوی اختيار نه لري د تکليف لري

کولو تاسونه، اونه داسانه ولواو بدله ولواختیار
لری. هغه کسان چی دوی پی عبادت کوی (رامد د شه
ورته وایی) په خپله هغوی خپل رب ته نزدې والی
لټوی چی کوم یوبه له دوی نه ډیر نژدی وی (الله
ته) او امید لری دوی درحمت د هغه (الله) او ویرینی
د عذاب د هغه نه یقینا ستادرب له عذابیه ویره کیدی شی

هم دغه راز الله تعالى فرمایلی دی:

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْ ثِقَالِ ذَرْبٍ فِي السَّمَوَاتِ وَ
لَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْحٍ وَ
مَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ
عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ (الایه - (۱)

ترجمه: و دایه (دوی ته ای محمده!) و بولی تاسو
هغه معبودان چی کمان به کاوه تاسو په دوی باندې
د آلهه و) په غیر د الله نه چی دوی اختیار نه لری
د یوی ذری په اندازه، نه په اسمانونو کینی اونه
په حکه کنبی او نشته دی هیڅ حصه او شراکت ددی
دغو معبودانو لره په آسمان او حکه کنبی رپورته او
ښکته، او نشته دی دغه الله لره د دوی نه هیڅول

مددکار، او کپته نه رسوی شفاعت او سفار بنیت په نزد
د الله، مکر شفاعت دهغه چاچی اجازه ورکړي الله هغه
ته، یاد هغه چا پاره چی دهغه په حق کښی د شفاعت
کولو اجازه وشي .

د سلفو یوې ډلې ویلی دی : ځنی قومونه ووچی
هغوی به د خپلو حاجتو نو د سر کولو له پاره عیسی علیه
السلام او عزیر علیه السلام او فریستی بللی، نو الله پاک
دو یته د دې حقیقت څرګنده ونه وکړه چی فریستی او
انبیاء نه د دوی نه د تکلیف لری کولو واک لری، او نه
د دوی نه د تکلیف د بدله ولو اختیار لری، بلکښی هغوی
په خپله الله پاک ته د نژدی کیدو او تقرب هڅه کوی
او د الله تعالی درحمت حاصله ولو په امید دی، او دهغه
د عذاب نه په ویره کښی دی .

په الوهیت سره د فرشتو او انبیاء نیول

کفر دی، الله تعالی فرمایلی دی :

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ
تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ، وَلَا
يَا مَرْكُمُ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَاءَ

أَيَا مُرْكُم بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱)
 ترجمه: مناسب نه دی هیچ بشر لره چی ورکری
 الله پاک هغه ته کتاب او پوهه په دین او پیغمبری
 او بیا د وایي خلقوته چی تاسی زماندگان (عبادت
 کونکی) شی بی له الله څخه، لیکن (داسی کس وایي) شی
 تاسو الله والا خلق (عالمان عاملان)، په سبب د دی چی
 بنسودته کوئ د الله د کتاب، او په سبب د دی چی تاسو
 زده کوئ کتاب، او امر نه کوی تاسوته (پیغمبر) چی
 ونیسی تاسو پرینتی او پیغمبران حق دار د بندگی، آیا
 حکم به کوی تاسوته په کفر سره پس له هغی چی تاسی
 مسلمانان شوی یئ.

الله پاک پتی مبارکوا یتونو کنبی دا خبره روښانه
 کړه ملائکي او انبیاء د بندگی او عبادت حق دار کڼل
 کفر دی پس څوک چی پرینتی او پیغمبران په داسی
 توگه واسطې نیسي چی د مصیبتونو د لری کولو په
 وخت کنبی ورته د راند د شه آوازونه کوی، په دغی
 باندې کوی (ما فوق الاسباب ترینه، دکتودلاسته
 راوړلو او ضرر دفع کولو غوښتنه کوی، له دوینه
 دگناه د مغفرت، د زړه له پاره د هدایت، او دغه راز
 د مشکلاتو د حل او دروزی د پراخ والي په برخه کنبی

سوال کوی نو دغه شخص د ټولو مسلمانانو په اتفاق سره کافر گڼل کېږي. (۱)

علماء در رسول الله صلى الله عليه وسلم و امت
ترمنځ یو احمی د اسلام د تبلیغ په ساحه کېږي
واسطې دي.

که څو د انبیانو د روسته دیني عالمان در رسول
اکرم صلی الله علیه وسلم او دده د امت ترمنځ په دې
شان د واسطو په توګه قبلوی چي عالمان د ویته دین
رسوی، په دین یی پوهه وی، ادب ورته وربښای
(۱) کله چي پرښتو او انبیانو په حق کېږي د عقیده ساتل
چي دوی د عبادت حق دار دی کفر بلل کېږي، نویاد هغو
کسانو د کفر په برخه کېږي څه سوال پیدا کېږي چي هغوی د ګناه
نه په غیبه مخلوق کېږي نور کسان او کله یی بوټی او داسي نور
شیان د الله تع سره د الله په صفاتو کېږي شریک او د عبادت
مستحق بولي. او چي کله پیغبران د سیماو نه پرته او ملائکي
د الله د حکم او ورکې شوی صلاحیت څخه سوا د خیر او شر رسول
په برخه کېږي د ځان او بل له پاره اختیار نه لري او د الله په حضور
کېږي خپلې بې وسې څرګندونه کوي او د عبادت نه یی سر
غړوته د ځان لپاره کړی نوبل به څو وی چي هغه به د الله
پاک په صفاتو کېږي الله سره برخه وال وی او یا به د اختیار خاوند وی
په قرآن کریم په دې اړه زیاتونه وجود لري. (ژباړن)

او مقتدی په صفت د هغوی د خبرو پیروی کیدی، نو دا خبره یی درسته او پرځای ده هکه دغه کسان د دینی علم پوهان چی کله په یوه مسئله باندی راجمع شی او اتفاق وکړی، نواجماع یی په قطعی او یقینی توگه هجت ده هکه چی دوی ټول په اجتماعی ډول سره په ضلالت باندې نه غوندیږی.

او که چرته د دوی ترمنځ په کوم شی کښی اختلاف ولیدل شی نو حکمی د الله تعالی په کتاب (قران مجید) کښی او د رسول الله صلی الله علیه و سلم په احادیثو کښی لټول پکار دی چی هغې ټلې راجمع کړی هکه چی یوی په یواځې ځان په مطلق ډول سره معصوم نه دی بلکښی د رسول الله صلی الله علیه و سلم نه پرته نور په ټولو خلقو کښی د هر کس د کلام یعنی خبرو یوه برخه یی د منلو وړ یی، منل کیدی او یوه برخه یی د منلو وړ نه وی، پرینو ډل کیدی.

د علماء و مقام په هکله رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي :

«العلماء ورثة الانبياء، فان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما ورثوا العلم فمن اخذه فقد اخذ بحظ وافر» جزء من حدیث رواه ابوداؤد و الترمذی بسند صحیح.

ترجمه: علماء د پيغمبرانو واداران دی او شت نشته چې پيغمبرانو د خانه دوسته دینار او درهم په میراث سره نه دی پرینودی بلکینی هغوی په یقینی ډول سره پرینبی دی نو چا چې دغه علم واخست او زده یی نه کړه پوره برخه ترلاسه کړه. دادهغه حدیث جزدی چې ابوداود او ترمذی په صحیح سند سره روایت کړی دی.

او خوک چې د مجازی پاچا د وزیرانو او مرستیالانو په شان چې پاچا ورعیت په منځ کینی د وساطت دندی لری، د الله او مخلوق ترمنځ هم د غه ډول واسطی په دی شان سره ثابته وی چې دغه واسطی الله تعالی ته د مخلوق اړتیا وی وړاندی کوی او الله د دغو واسطو په وساطت او سفارش سره بنده کانونه لاس بنودنه کوی او روزی ورکوی، پس په دی اساس مخلوق خپلی غوښتنی هغوی ته واسطوته، وړاندی کوی، او هغوی په دې باره کینی بیاد الله تعالی څخه سوال کوی او مثال یی داسی دی لکه څنگه چې د پاچایانو په وړاندی واسطی قرار لری چې دغه واسطی په دی خاطر چې له نورو خلقو په نسبت د پاچایانو په نزد د اعتبار له پلوه ځانگړی مرتبی لری. نو دوی د اولس یعنی رعیت اړتیا وی هم پاچایانو ته په

گوته کوی او هم یی د پوره کولو مطالبه او غوښتنه
کوی، او عام خلق یعنی اولس خپلی مطالبی د غوښتو
(وزیرانو او مرستیالانو) ته وړاندی کوی، او داله دی
امله چی د پاچا نه مستقیم رنځ په نیغه، سوال کول ورته
یا بی ادبی معلومیدی، او یا دا چی په مستقیمه توګه
د حاجت منلوخوا د پاچا نه په غوښتنه کښی ورته
واسطوته په مراجعه کولو یا ته فائده وی ځکه
دغه واسطی (مشیران، وزیران او مرستیالان) د حاجت
منو په پرتله سره د پاچا په نزد خاص او نژدی مقام لری
پس هغه څو چی په دغه ترتیب سره د واسطو
په ثبوت باندی عقیده لری، نو هغه کار او مشرک
دی، او واجب دی چی د توبی ویتلو غوښتنه ترینه
و شی که توبه یی ویتله ښه ده، او که توبه یی نه
ویتله نو قتل یعنی ودی وژلی شی.
او داهغه کسان دی چی خالق یی د محسوس تشبیه
کړی دی او الله (ج) سره یی شریکان پیدا کړی دی
او په قرآن کریم کښی په دغو کسانو باندی رد کول
په دومره زیاته اندازه سره لیدل کیږی چی په دغه
فتوی کښی ځای کیدلی نه شی.

د خلکو او پاپایانو ترمنځ واسطې درې ډوله دي.

د پاپایانو او خلکو ترمنځ چې کومې واسطې قرار لري
د هغې درې وېجې دي:

لومړۍ وېجه داده چې دغه واسطې پاپاته د
خلکو د حال احوال څخه کوم چې پاپاته په هغې باندې
علم نه وي خپل ورکوي، نو که څوک وايي چې الله (ج)،
د بنده کاندې په احوال باندې نه خبرېږي مګر هله خبر
شي چې ځيني ملا نګې او انبياء او يا نور څوک ورته د
بنده کاندې د حال څخه اطلاع ورکړي، نو داسې کافر
دي. ځکه چې الله پاک په پټو يعنې په ورو او پېر پټو
خبرو باندې پوهېږي، او هغه څه چې په ځکه او آسمان
کښې پټ دي د الله پاک د علم څخه خارج نه دي (وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) د الله بڼه آوريدونکي او بڼه ليدونکي
دي (الله)، په مختلفو ژبوسره د بېلا بېلو هاجتونو
د غوښتلو په برخه کښې ناري او فريادونه آوري، او
د يو آواز اوريدل، دې د بل آواز د اوريدلو څخه نه منع
کوي، دغه راز دې په کثرت د سوالو نو سره غلطېږي
نه، او د غوښتلونکو په غوښتنه سره خفه کېږي نه.
دويمه وېجه داده چې پاپا د معاونينو (مرستيالانو)
د مرستې نه پرته، نه د ملت د چارو تدبير کولې شي
اونه د دښمنانو په مقابل کښې د فاع کولې شي نو هغې

ورته د معاوینو او مرستیالانو د نیولو ضرورت وی
 هکله چی دی بیوسی او کمزوری دی او الله جل جلاله دغه
 ناقصو صفتونو څخه پاک دی د چا کومک او مرستی احتیاج
 نه لری؛ الله تعالی فرمایلی دی:

قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
 لَا یَمْلِكُوْنَ شَقًّا ذَرَّةً فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی
 الْاَرْضِ وَ مَا لَهُمْ فِیْهَا مِنْ شَرِّ و مَا لَمْ
 مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِرٍ - (۱) توجه یو هل مخکنی شوی
 ده و دی کتلشی -

دغه ډول الله تعالی فرمایلی دی:

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَّ
 لَمْ یَكُنْ لَهٗ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ و لَمْ یَكُنْ
 لَهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الدَّٰلِ و کَبِّرُهُ تَکْبِیْرًا - (۲)
 ترجمه: و دایه ټوله ستاینه الله تعالی لره ده هغه د
 لره ده چی نه یی ولد نیولی دی اونه و سره څوڅ په
 بادشاهی کښی شریک شته دی، اونه و لره څوک
 مددکار شته د بی و سې له وجی نه لکه چی کتاب بیان
 وایی، او په لویي سوره یا ذکره الله لره ده وخت
 په لویي کامله سوره -

رِشاه صاحب په مَوْضِع القرآن کښی لیکي: په الله
باندې بی دسی یعنی چرته راځي نه چی مددکار
ته بی ضرور پښی شی، ژباړن

د اسبابو په عالم کښی چی څه موجودات دی الله
دهغو ټولو خالق، پالونکی او مالک دی او هیڅ چاته احتیاج
نه لری غنی او بی پروا دی، او د الله تعالی نه ماسوا چی
هر څوک دی هغوی ټول الله پاک ته محتاج دی.

اما کوم چی پا چایان دی هغوی دخپلو مرستیالانو
معاونت ته احتیاج او اړتیا لری بلکښی حقیقت دادی
چی دوی په بادشاهي کښی دهغوی سره برخه والی
او الله (ج) یودی ده سره هېڅوک په سلطنت (واکمنی)
کښی شریک نشته لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

دریمه وجه داده چی پا چا تر هغه وخت پورې چې
چاله پلوه تشویق نه شی ده سره د ملت په حق کښی
د فائدي، احسان او شفقت کولو قصد نه پیداکړی نو
کله چی پاچا په دې ارتباط یا دخپلو ناصحینو (مشاورینو)
له خوا چی د پاچا د محبوبیت خیال ورسره وی مخاطب شی
او یا ورته په دی مورد کښی په داسې توگه دیوچا
له خوا مشوره وراکړل شی چی د پاچا سره هم امید پیدا
شی، او هم ورسره خوف (ویره) پیدا شی، نو بیا دغه وخت

د پاچا په عزم او ایراده کښی د ملت دارتیا و در فم کولو
په باب چمتو والی رامنځ ته شی، او دایا له دی امله چی
د ناصح او مشیر سپارښت د ده په زړه باندی اثر (اغیزه)،
کړی وی، او یا داچی د مشوره وړ کونکی د وینا تر تاثیر
لاندی کومی چی تشویق او تخویف د واکه افاده کولای
دی.

اما الله تعالی د کرد و اشیا و رب او مالک دی، او موږ
چی څومره په خپل اولاد باندې تر حم لری الله پاک د ښه
هم زیات په خپلو بنده کانو باندی مهربان دی!

دغه ډول د ټولو اشیا و خلقت د الله پاک د ارادی پورې
اړه لری که الله پاک د کوم څیز د پیدا کیدو اراده کړی وی
نو هغه به وجود کښی راحی او که الله تعالی یی اراده نه
وی کړی نو د هغه وجود بیا امکان نه لری.

او د الله، چی کله د ځینو بنده کانو له پاره د کټوتوب
د ځینو نورو کسانو پورې مربوط کړه و لای نو بیا دغه کسان
د هغوی سره مرسته پیل کړی، د عاکول وړ ته شروع کړی
او په دې برخه کښی وړ له په سفارش بنا و کړی او د غسی
د دی نور امثال هم واخله، پس د الله تعالی هغه ذات دی
چی د دغه ټولو شیانو خالق دی، او د هغه ذات دی
چی د احسان کونکی د عاکوی او سفارش والا په زړه کښی
یی د دعا، سفارش او نیکی کولو لاره پیدا کړی ده.

اودى ا مکان هم نشته چى داسى خوڻ دى مود
 ووسى چى هغه دى الله (ج) لره د چپلى ارادى پر خلافت
 باندى بچور كړى او يا دى هغه الله پاڅ ته په هغه
 باندى خبر وركړى چى الله پاڅ په هغه باندې رالغيا
 باندې (علم نه د لوده، اوداسى خوڻ هم نشته چى
 هغه الله پاڅ لره د اُميد او ويرى وركولو سبب وگرځي)
 او هم دغه وجه ده چى رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فرمايلي دى:

لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شئت... إلخ
 ستا سوخته يو كس دى داسى نه وايي چى: اى الله! كه
 ستا خوښه وي نو بخښنه راته وكړه، اى الله! كه ستا
 خوښه وي را باندې ورحمېده - بلكېنى په يقين سره دى
 سوال كوي ځكه چى الله پاڅ مختار دى خوڻ يې مجبوري
 نشي.

شفاعت د الله پاڅ د اذن پورې اړه لري

سفارشيان به د الله تعالى په حضور كې د هغه د
 اجازې نه پرته لكه چى الله (ج) فرمايى سفارش نه شي كولى
 (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) (۱) خوڻ
 دى هغه كس چى سفارش به وكړي په نزد دده مكرپه
 احازت دده - او الله پاڅ فرمايلي دى:

(قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ.... الاية (۱))
 همدارنگه الله تعالى فرمايلى دى: (وَلَا يَشْفَعُونَ
 اِلَّا لِمَنْ اُرِىَ) (۲) شفاعت به نه كوى مگرد هغه چاله
 پاره چى الله پرى راضى شوى وي. پس داخبره يى په
 د اكه كره چى هر هغه خوږ چى په غير د الله (ج) څخه
 بللى شي، هغه نه واكمن دى اونه ودره د الله په
 واكمنى كېنى برخه شته اونه دى د الله لپاره معاون دى
 اوشته نشته چى سفارش يى د الله دا دى پرتة كته نه
 شى رسولى.

اما پاچا يان داسى نه دى، ځكه د پاچا يانو په حضور
 كېنى سفارش كونكى كله د قدرت خاوندان وي، كله د پلما
 سره په سلطنت يعنى واكمنى كېنى شريكان وي او كله د
 پاچا يانو سره په دولتي چارو كېنى مرستيال او كوميان
 وي. نو دغه كسان اود دوى نه علاوه نور كسان
 پرته له دى چى د پاچا څخه اجازه واخلې د پاچا په وړاندې
 سفارش كوى اود پاچا له خوا يى سفارش منل كېږي
 اودا كله له دى امله چى پاچا ورته احتياج لري، او كله
 له دى وجى نه چى پاچا ترسېنه ويره حسن كوى، او كله
 يى ورسره د هغه احسان او انعام په مقابل كېنى د بدلى
 او مكافات په توگه قبولى چى دوى د پاچا سره كړي وي

بناءً دی د خپلې نبعې او حوئی سفارش له دی و چې قبلوی
چې دی خپلې وېچې ته احتیاج لری هکله د هوئی او نبعې
مخالفت یی ارو مرو په ضرورتا مینې، دغه راز دی خپل
نوکر سفارش هم نه رد کوی، هکله که رد کوی یی نو داسه
داویره پیدا کیږی چې یا به یی د امر هغه سر غړه ونه
د کړی، او یا به ده ته په زیان رسولو کښی کونښن د کړی
د بند کاناو ټول خپل منعی سفارشات په همدی
ترتیب سره صورت مومی، پس هیڅ یوکس د بل چا سفارش
نه قبلوی مگر له دی امله یی قبلوی چې یایی ترینه تمه
کیږی او یایی ترینه ویره کیږی. (والله تعالیٰ هیڅ چا
تمه نه لری، د هیڅ چا نه ویریزی نه، او هیڅ چاته احتیاج
نه لری، بلکښی هغه غنی ذات دی او فرمایلی دی:

اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
شُرَكَاءُ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا
يَحْرُصُوْنَ - قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ

هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ (۱۱)

ترجمه: خبردار يقيناً د الله تعالى په اختيار کښی دی
هغه څوک چې په اسمانونو کښی دی، او هغه څوک چې په
ځمکه کښی دی. او تابعداری نه کوی هغه کسان چې په غیر

دالله نه شریکانولره بولې، او تابعداری نه کوی دوی
مکړدگمان، اونه دی دوی مکړد زوغږت، اېکل کارونه
کوی ... وایی دوی نیولی دی الله تعالی ولد (نازولی،
پاک دی الله تعالی، دی بې نیازه دی، خاص ده لره دی
هغه څه چې په آسمانونو کښی دی او هغه څه چې په ځمکه
کښی دی .

او مشرکانو چې کوم سفارشیان نیولی دی دوی دهم
دغو مشرکانوله خوا سفارشیان کېد کیدی، الله تعالی فرمایي
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاءُ نَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
اَتُنَبِّئُوكَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ - (۱)

تره: او بندګي کوی داخل په غیر الله نه د هغه چا
چې نه ضرر رسولی شی د دین ته اونه نفع رسولی شی دوی
ته، او وایی دوی چې د اکسات سفارشیان زموږ دی دالله
تعالی په دربار کښی، وایی ته آیاتاسو خبر ورکوی الله
تعالی ته د هغه څه چې نه دی پوهه په هغی باندی په
آسمانونو کښی اونه په زمکه کښی دیعنی داسی شی چېرې
نشته، پاک دی الله تعالی او پر لوی دی له هغو اشیاو څخه
چې دوی یې شریکوی دالله (ج)، سوره - اوهم دارنکه الله تم

فرمایلی دی:

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً لَّكَ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ
إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۱)

ترجمه: پس ولی مرسته ونه که له دوی سره هغو
چی نیولی وودوی هغوی لره معبودان بې له الله نه
د پاره د نژدې والي الله ته بلکښی ورت شول (د عتلا
په وخت کښی) له دوی څخه اوهم دادی دروغ ددوی
اوهغه څه چی تری یی دوی پرالله -

آود مشرکانود عقائد ونه د خبر وړ کولو په لړکی
پی داسی فرمایلی دی:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِقَرِّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى الْأَيَّةِ (۲)
ترجمه: او ویل دوی: عبادت نه کوو مونږ ددوی
مکر ددی له پاره چی نژدی کړی دوی مونږ الله تعالی
ته په مرتبه د قرب کښی -

دغه راز الله تعالی فرمایلی دی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّخَذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ
أَرْبَابًا (۳) الْآيَةِ (۳)

اوهم داسنکه پی فرمایلی دی:
قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ

فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
 الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
 وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُحْدِثًا - (۴۸)

مگر سفارش والہ اور دعا کوئی صرف ہنہ نہ دل سفا^ش
 اور دعا کو ہی شی د کوم پہ بارہ کنی چی ورتہ اجازہ شری^{حاصلہ}
 وی، پس دی ہنہ نہ دل شفاعت نہ شی کو ہی د کوم ہنہ
 چی منع راغلی یی، لکہ د مشرکانو پہ حق کنی سفارش
 کول اوور لہ بخینہ غوشتل شواللہ تعالیٰ فرمایلی دی:
 مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
 لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ، وَمَا كَانَ
 اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِابْنِهِ الدَّاعِثِ مَوْعِدًا
 وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ - (۲۱)

ترجہ: نہ دی روا پیغمبر لہ او نہ مسلمانو لہ چی
 بخینہ ووعواہی د مشرکانو لہ پارہ اکر کہ وی دوعاوند
 د چیلوی پس لہ ہنہ نہ چی بنکارہ شوہ د ویتہ چی دوی
 دوزخیان دی، او نہ وہ بخینہ غوشتل د ابراہیم د چیل

پلاسه مکرپه سبب دوعدي وه چي کړي وه (پلاس، هغه
 وعده دده (ابراهيم) سره پس هکله چي بنکاره شوه ابراهيم
 ته چي دى د بنمن د الله دى نو بيزاره شو هغه نه بيشکه
 ابراهيم خامخا دیر نوم زړى اوسبرناک ؤ. او دغه ډول الله
 تعالى د منافقانو په هکله فرمايى دى:

(سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
 لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) (۱)

ترجمه: برابره خبره ده په حق د دوى کښي که ووغواړي
 ته بخښنه د دوى له پاره او که يي ونه غواړي د دوى
 له پاره، هيڅکله به ونه بخښي الله دوى لره.

او په معيېر حديث کښي ثابت شوى ده چي الله پاک
 خپل پيغمبر د مشرکانو او منافقانو په حق کې بخښنى
 غوښتلو هغه منم کړي دى، او د دى خبري هغه يي خبر
 ورکړي دى چي دى (الله) د ويته بخښنه نه کوي او
 فرمايلى يي دى:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
 دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) (۲)

ترجمه: يقينا الله پاک نه بخښي چي شرک او کي شي
 د هغه سره، او بخښي هغه کناهونه چي کم دى د دينه
 هغه چالره چي اراده و فرمايى د مغفرت يي. دغه ډول

فرمایلی دی:

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا
تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَا تُوَاوَهُمْ فَاسْفُوتٌ، (۱)

ترجمه: او هیچ کله مه کوه مونج (د جنازه) په هیچ
تن له دغو (منافقان) چی مرشی، اومه درینه په قبر
دده (د دعا، استغفار، یا تدفین) اهتمام له پاره، بیشکه
دغه (منافقان) کافران شوی دی په الله تعالی او په رسول
دهغه، او مړه شوی دی دوی په داسی حال کینی چ
دوی نافرمان وو، هم دارنگه الله تعالی فرمایلی دی:
اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ يَرْجِبُ
الْمُعْتَدِينَ (۲)

ترجمه: و بولی تاسی خپل رب لره (هر وخت) په زاری
عذراو په پټه سره بیشکه چی الله نه خوښوی تیریدونکی
له شرعی حدودو نه په دعا کینی، او په دعا کینی شرعی
حدود څخه تجاوز دادی چی بنده د الله پاک څخه دهغه
کار کول غواړی چی الله پاک هغه کار نه کوی د مثال په
توگه دی نبی نه دی او د الله پاک څخه د پیغمبری
مقام غواړی، یا د مشرکانو له پاره د مغفرت سوال کړی
اوداسی نور شو او یار چی د الله پاک څخه د کناه او

معصیت سوال کوی لکه په کفر، فسق او نافرمانی کولو
سره د الله (ج) نه د کومک غوښتنه کوی، پس سفارش
کونکی هغه څوک دی چی الله پاک ورته د سفارش کولو
اجازه کړی وی، او بیا دی هغه پر د غوښتنه کولې شوې
په دغه غوښتنه (دعاء) کېنې کنا نه وی، که چرته
یو تن یی داسی څه ووغواړی چی ورله مناسب نه وی
نوبیا په هغی باندې ټینکار نه کوی ځکه چی هغوی پښه
هغی باندې د ټینکار کولو څخه لکه چی الله تعالی فرمایي
معصوم دی:

إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّا وَعَدُكَ الْحَقُّ وَ
أَنْتَ أَهْلَكُمُ الْحَكِيمِينَ (۱)

ترجمه: بیشکه ما حوئی زما د اهل څخه دی، او بې شکه
وعدۀ ستاسو حقه ده، اوتۀ دیر لوی حکم کونکی یی،
بیا الله پاک و فرمایل:

رَيْنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ وَأَنْتَ
أَعْظَمُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ - قَالَ رَبِّ انِّي
أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ (۲)

ترجمه: ای نوحه! یقینا دی ستا د اهل څخه نه دی

هڪه چي دي دداسي عمل والا دي چي نيٺ نه دي پس
 دُعا مه غواړه زمانه دهغه چا په باره کښي چي نشته
 دي تالره ده هغه (دايمان) په باره کښي يقين بيشکه
 زه پند درکوم تاته چي (نه) شي ته له جاهلانو څخه
 وويل ده: (نوځ) اى ربه هُما! يقيناً زه پناه غواړم پتا
 سره له دي چي سوال وکړم له تانه دهغه چا په باره
 کښي چي نشته مالره دهغه په ايمان باندې يقين
 او که ته بخښنه ونه کړي ماته اورحم و نه کړي په
 ما باندې نو شم به زه له زيان کارانونه.

او هسفرارش کونکي، اود عاوالا چي دايته پاڅ په
 دربار کښي سوال اوسفرارش اود عادالله تعالى د قضا
 قدر او مشيت پوري اړه لري پس دالله هغه ذات دي
 چي قبلونکي دسفرارش دي ادا جابت کونکي ددعا دي
 او هغه ذات دي چي دسبب او مسبب دواړو خالق دي
 اود اددعا د هغو اسبابو د جملې څخه ده کوم چي د
 الله تعالى له طرفه مقدر شوي دي.

پس کله چي حقيقت په دي ترتيب سره دي بيانو
 محض اسباب مؤثر گڼل يې له دي چي مؤثر حقيقي
 ته يې نسبت وشي، شرک في التوحيد گڼل کيږي
 اود سبب څخه په دي وجه کار نه اخستل چي په دې
 برخه کښي يې سببيت تثبيت نه دي داد عقل تنقيص

اونیکر تیا وجه ده او په کلي توکه د اسبابو څخه
سترگی پتول چی هیڅ وجود نه لری داد شریعت یې
اعتباره کول او د باندی داغ لکول دی، بلکینی په
بنده باندی د لازم دی چی دی به متوکل علی الله
اوسینې او دده څخه به سوال او غوښتنه کوی او
امید به ترینه ساتی او دا ځکه چی الله پاک د بنده د مشکل
د حل له پاره د مخلوق دعا او ځنی نور شیان چی خوښی
وی اسباب مقرر کړی دی -

د ادنی په حق کینی د اعلی له طرفه دعا

غوښتل او دغه راز بالعکس د وار په مشرق طریق
د دعا غوښتل یوه مشروع او جائزه طریقه ښی
لوړی مرتبې ځاوندی د ټیټی درجې د څښتن له پاره
کولې شی او د ټیټی درجې والای د لوړی درجې ځاوند
په برخه کینی کولی شی لکه چی د انبیاء علیهم السلام څخه
به د شفاعت او دعا غوښتنه کیده او دغه راز مسلمانانو
د استسقاء یعنی د باران کیدلو په برخه کینی د رسول الله
صلی الله علیه و آله د سفاربت او دعا غوښتنه کړې (۱)
او همدارنگه بیا د رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه
بعد عمر رضی الله عنه او نورو مسلمانانو په ګډه سره د
(۱) د اعلی له طرفه د ادنی په حق کینی د دعا کولو مثالونه

استسقی په باره کینی د نبی علیه السلام تره عباس رضی الله عنه د د عاکولو له پاره غوره که او وړاندی یی کړه -
 د غه د ول خلک به د قیامت په وړخ انبیا وعلیهم-
 السلام شخه د شفاعت غوښتنه کوی چی محمد رسول الله
 صلی الله علیه وسلم په دوی کینی دکر دوسفار ش کورنکو
 سرداردی، او دیو شمیر خاصو سفارشونو دیا به هم
 د هم ده په برخه دی، اما د دی سره سره بیا هم په
 صحیحو کینی د رسول الله صلی الله علیه وسلم شخه دا خبره
 ثابت ده چی ده فرمایلی دی: (۱)

وإذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول ثم صلوا
 على فانه من صلى على مرة صلى الله عليه عشرة
 ثم سلوا الله لي الوسيلة فانها درجة في الجنة
 لا تنبغي الا لعبد من عباد الله وأرجو ان أكون
 ذلك العبد فمن سأل الله لي الوسيلة حلت له
 شفاعتي يوم القيامة» - (۲) یعنی کله
 چی تاسی د مؤذن شخه اذان آوری نو تاسی ورسره هغه
 شه ووايي چی هغه یی وایي (دا اذان کلمات ورسره تکرار
 وئ، او بیا وروسته پر ما باندې درود ووايي هکه هغه
 (۱) دا د دق له پلوه دا علی درجی د شپتن له پاره دعا
 غوښتلو مثالونه ذکر کړي - (ژباړن) -
 (۲) دا یواځې مسلم روایت کړی دی -

خوځ څه پرما باندې يو وار درود وو وايي الله پاک
 په هغه باندې لس کړت درود وائی بيا ورپسې د الله تعالیٰ
 څخه زماله پاره وسيله وغواړي هکه دغه وسيله په
 جنت کښې يوه درجه ده څه د الله تعالیٰ د بنده کانسو
 څخه د يو بنده له پاره اختصاص شوی ده، او زه هيله
 کوم څه دغه بنده زه وو و سم پس خوځ څه زماله پاره
 د الله پاک څخه وسيله او غواړي نو د قيامت په ورځي زما
 د شفاعت له پاره مستحق وگرځيده -

د غه راز عمر رضی الله عنه څه څه د عمری کولو لپاره
 تللو او رسول الله صلی الله علیه و رته په څه ښه ويله
 نو عمر رضی الله عنه ته يې و فرمايل: (يَا اَخِي لَا تَنْتَسِي
 مِنْ دُعَائِكَ، (۱) ای زه که! ما په دعا کښې له ياده
 مه اوباسه -

پس نبی علیه السلام د خپل امت څخه غوښتي دي څه
 د ده له پاره دعا وغواړي، ليکن دغه غوښتنه د دې
 جملې څخه نه ده چې دې کښې د خپلو امتيانو څخه سوال کړي
 بلکښې دې دوی ته په دې باندې داسې امر کوي لکه
 څرنگه چې دې ورته د نورو نیکو اعمالو په باره کښې
 په کومو موخې ثواب حاصلېږي، امر کوي، د رسول الله صلی

(۱) د دې حديث په سند کښې عاصم بن عبيد الله
 دې او هغه ضعیف دی -

الله عليه وسلم له پاره د خپلو امتيانو په ټولو اعمالو کې چې د دوی له خوا ترسره کېږي د دوی په شان اجرې، ځکه د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه ثابت ده چې ده فرمایلي دي: مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى ... الخ

یعنې چا چې د نیکۍ په لوري بلنه ورکړې نو ده لپاره د هغو کسانو د ثواب په اندازه اجرې چې د دې تابعان وکړي بې لاسي چې د دوی په اجر کې څه کم والی راشي او څوک چې د گمراهۍ په لوري بلنه ورکوي نو پرده باندې به د هغه چا د گناه په اندازه گناه پټي کېږي چې د ده پيروي کړي وی بې له دې چې د دوی د گناهو په بار کې څه کم والی راشي.

پس په داسې حال کې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د هر نیک عمل په لوري خپل امت ته بلنه ورکړې ده، نو د ده له پاره د دوی په ټولو هغو اعمالو کې چې په هغې کې د ده تابعان وکړي، د دوی په شان اجر دی.

دغه ټول کله چې دوی په رسول اکرم صلی الله عليه وسلم باندې درود وايي، نو الله پاک په هر یو د هغوی باندې لس ځلي درود وايي (رحمت لېږي)، او د رسول الله صلی الله عليه وسلم له پاره د دوی د اجر په شان اجر هماغسې او د ځنډه خبره ده چې الله پاک د رسول الله صلی الله عليه وسلم

په حق کښی د دوی د دعا اجابت کوی او شت نشته چې الله تعالی د دغه دعا په واسطه سره دوی ته ثواب یعنی بدله ورکوی، او کومه فائده چې رسول الله صلی الله علیه و آله ته رسیدی هغه د دغه دعا په واسطه سره د الله تعالی د لوری نعمت کړی.

دُعَا دَاعِيْ اَوْ مَدْعُوْلُهُ دُا واپو ته کټه سړی

د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه په صحیح حدیث کښی ثابته ده چې ده فرمایلی دی: داسی یو سړی نشته چې دی د خپل وروړ له پاره په غیاب کښی دعا کوی مگر دا چې الله پاک هغی له یوه فرېسته مقرر وی چې هر واری دی د خپل وروړ له پاره کومه دعا کوئ نو دغه مقرر شوی فرېسته وایي: آمین او ستا له پاره دی هم دومره وی.

په یو بل حدیث کښی راغلی دی: (رَأْسُ الدَّاعِي دُعَاةُ غَائِبٍ لِّغَائِبٍ) (۱) یعنی ډیره زیاته د قبول ویا دعا په غیاب کښی د یو چا له پاره دعا کول دی.

پس د بل له پاره په دعاغوښتلو سره داعی دعا کوئ او مدعو له دعا چا له پاره چې دعاغوښتل کړی، د واپو

(۱) منذری، ذهبی، او هغو نورو حدیث پوهانو

دغه حدیث ضعیف بللی دی.

ته کته رسیدی اگرچی دعا کوئی په رتبه کینی د هغه چا
چی دعا وړ له غوښتل کیری ټیټ هم وی، له دی امله
مؤمن چی کله دخپل ورور په حق کینی کومه دعا کوی نو
په هغی سره هم ده ته فائده حاصلیږی او هم پرې
هغه چاته فائده رسیږی چی دعا وړ له غوښتل کیری -
پس چاچی بل ته وویل: زما له پاره دعا وکړه او په
سره یی خپل ځان اود دعا کوئی دواړو ته کته رسو
مقصد و، نو دی او هغه مسلمان روری دواړه د نیکی او
تقوی په برخه کینی د یو بل مرستیالان وگرځیدل ځکه
ده خپل دعا کوئی ورور د مطلوب په لور و هڅاوه اود
هغه څه ترسره کولو ته یی متوجه که چی د دواړو له
پاره پکینی فائده او کته ده -

پس غوښتونکی په دعا سره د داسی فعل چی دواړو
ته پکینی فائده وی د هغه چا په شان دی چی بل ته په
نیکی او تقوی سره امر کوی چی بیا مامور ته د دغه عمل
په انجامولو سره هم ثواب رسیږی او آمرته هم ده
د ثواب په اندازه ثواب حاصلیږی ځکه چی دغه مامور
دی نیک عمل ته ډاډلی دی، او بالخصوص د هغود عاکانو
په برخه کینی لکه چی الله تعالی فرمایلی دی «بُذِرَ مَامُورٌ
مَنْ حُوِّلَ شَوْءٌ دِي» (وَاسْتَغْفِرُ لِحَدِّثِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ

ترجمه: او بخنبینه اذغواپه دکناه خپلی اود پاره د
 مؤمنانو سرپو او مؤمنانو ښځو په دې کښی الله پاک
 په استغفار سره امر کړی دی او بیا یې فرمایلی دی:
 وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
 اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا
 (۱) - ترجمه: او که چېرې دا د له کوم وخت چې ظلم وکړي
 دوی په ځانونو خپلو داغلی دى تاته پس بخنبینه غوښتی
 دى دوى له الله څخه او بخنبینه غوښتی دى پیغمبر د دوى
 له پاره نوځا مخا به موندلې وو دوى الله تعالى لره ښه
 قبلونکى د توبې د پر رحم والا.

په دې آیت کښی الله پاک دعا موخلاقو دا استغفار او
 د دوى په حق کښی یې در رسول الله صلى الله علیه وسلم
 دا استغفار دواړو ذکر کړی دی، او په هغه بل آیت کښی رسول
 الله صلى الله علیه ته د دى امر شوى دى چې دى د مؤمنانو سره
 او مؤمنانو ښځو له پاره بخنبینه اذغواپه ولې دا خبره د یاونی
 وېره چې الله پاک مخلوق ته د دى امر نه دى کړې چې دوى
 دى د مخلوق له پاره د داسې شى سوال وکړې چې الله پاک
 مخلوق ته په هغې سره د سوال کولو امر نه دى کړې بلکښی
 الله پاک چې بنده ته د کوم شى امر کړې دى هغه فعل دى
 او کتړک دى تعلیلول یې د الله تعالى عبادت او طاعت دى

او د فایده په حق کښې د اسلام، سعادت او دغه راز الله تر
ته د نزدیکی وسیله اوسېږي دی.

پس کله چې دی دغه فعل ترسره کړي نو د الله پاک
دلورې د لوی احسان او انعام (پیر زونی، مستحق وگرځي
او د ټولونه ستر احسان چې الله پاک په بنده کاروباندې
دهنې پیرزونه کړي د هغه د ایمان د قبولو په برخه
کښې ورته هدايت او توفیق ورکول دی چې دغه ایمان
د قول او عمل مخه عبارت دی او د طاعتونو او نیکو په
کولو سره زیات والی مومي، نو هر کله چې بنده د خیر
کار (نیک عمل وکړي)، نو په ایمان کښې یې زیات راشي
او د هغه حقیقي انعام دی د کوم یادونه چې د الله تعالی
په دې مبارک قول کښې شوی ده:-

(مِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) - (۱)

ترجمه: لاس د هغو کسانو چې تا انعام کړي دی په
هغوې باندې - او دارنگه د الله تعالی په دی قول کښې
یادونه شوی ده:

(وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) - (۲)

ترجمه: او هر څوک چې د الله او د الله در رسول ومني
نو دغه کسان به (په جنت کښې) د هغو کسانو سره وي چې

انعام کړې دی الله پر هغو باندی -

اما دا خبره چی د دنیا نعمتونه پرته له دین څخه
نعمتونه دی او که نه دی، په دیکنی زموږ د مسلک
د علماو او نورو علماو دوه مشهور قوله دی چی
تحقیق له معنی د نیوی نعمتونه من وجه نعمتونه
بلل کیږی اگرچی من وجه تامه نعمتونه نه شمیرل
کیږی -

ولی دینی نعمتونه کوم چی حصول یی په کار دی او
هغه څه دی چی الله پاک یی په کولو سره امر کړی دی
اود واجبو او مستحبو څخه عبارت دی، پس دا د خیر هغه
امور دی چی طلب یی د مسلمانو په اتفاق سره ضروری
خبره ده، اود اهل السنة والجماعة په نزد باندی اصلی
او حقیقی نعمت دی، ځکه د دوی په نزد باندی الله هغه
ذات دی چی بنده ته یی نعمت د نیک عمل په ترسره کولو
سره حاصلیږی -

په دی حای کینی مقصد دا دی چی الله پاک مخلوق
ته لا د الله څخه د مخلوق په برخه کینی صوف دهغه
څه په باره کینی د سوال کولو امر کړی دی چی په هغی
کینی د مخلوق له پاره خیر او فائده وی چی هغه یا واجب
دی یا مستحب دی ځکه چی الله تعالی مخلوق څخه د دینه
پرته بل څه نه غواړی، پس بل چاته به څنګه اختیار

وسرکمی له ده شخه دی د دینه رواجو او مستحبونه،
په غیو بل خه وغوښتل شی! بلکښی الله تعالی په بنده
د ضرورت نه پغیر د بنده شخه د مال غوښتل هم هر لم
او ممنوع کړولی دی.

اوس په دی لړ پکښی د دعا غوښتونکی نیت ته کتل
پکار دی چی نیت څنګه دی، که مقصد یی په سره مامور
بالدعاء (د عاکونکی) ته او یا د هان او د عاکونکی دواړو
له پاره فائده رسول و، نو په دی سره دعا غوښتونکی
ته ثواب حاصلیږی، او که پیرته یواځی خپل مطلب حاصل
یی مقصد وېی له دی چی مامور بالدعاء (د عاکونکی) نږی
مکته ورسیدی، نو د یواځی د ده د نفسی تقاضا پوره
کول دی (ولیس).

په دغه ډول سوال کولو سره الله پاک بیخي امر نه
کوی، بلکښی د دغه راز سوال شخه یی نهی کړی ده هکه
چی دادخلوق په حق کښی داسی یو سوال دی چی دچا
له پاره پکښی د مصلحت او ګټې رسولو کوم قصد نه دی
شوی، او حال داچی الله پاک مونږ ته امر کوی چی ده ته
راجع شو، بنده ګمی یی وکړو او د بتدکا نو سره یی په نیکي
او اہسان کولو سره مشغول او وسو.

په دغه ډول سوال کښی د دعا مقاصد و شخه د یو
قصد هم نه دی شوی نه پکښی الله تعالی ته د مراجع کیدو

دعا او صلوة قصد شوی دی اونه پکښی مخلوق سره
احسان کول، لکه ذکوۃ ادا کول شوی په نظر کښی نیول
شوی دی.

اگرچی بنده د دغه ډول سوال په کولو سره ښکته
کارېږي اما بیا هم ما مود به، او ما یوذن له فیه، یعنی
هغه شی چی بنده ته یی دکولو امر شوی دی، او هغه شی
چی بنده ته پکښی صرف اجازه حاصله ده یوشان نه دی
بلکښی دواړه په خپل منځ کښی یو ډیل سره توفیر او
فرق لری.

د مثال په توګه استرقاء، یا ددم اچولو غوښتنه
شوه، هکله دغه کار اگرچی جائز دی خو بیا هم رسول الله صلی
الله علیه و آله په یو حدیث کښی فرمایلی دی: ^{فیل} آو یازره کسان
داسی دی چی بی له حساب څخه به جنت ته داخلېږي او
دا ^{څخه} څوک دی چی استرقاء یعنی در قبی او دم طلب نه کوی
ر مقصد دادی چی، دوی د ضرورت په وخت کښی در قبی
د طلب څخه کوم چی صرف ما یوذن له فیه دی او در خدمت
په درجه کښی قوا لرې د وسیلې په توګه استفاده نه
کوی بلکښی د توکل څخه کوم چی اعلی اولویه درجه مقام
لری کار آخلی.

(شیخ الاسلام ابن تیمیه رح وایي: د دی مسئلې په
هکله مابل حایي کښی په تفصیل سره بحث کړی دی او په

دی حای کنبی مقصد دادی چی هر شوک دالله اودالله
 د مخلوق ترمنه داسی واسطی ثابتہ وی لکه خرنگه چی
 د مجازی پاچایانو اورعیت ترمنه وجود لری، نوهغه ددغه
 عقیدای په لرلو سوره داسلام مخه خارجیدای او مشرک
 گرچی، بلکه داد هغو مشرکانو عقائد و چاچی د بتانوعیا
 او بندگی کوله او ویل به یی:

دا (بتان، دانیاد او نیکانو بندکانو تصاویر او شکون
 دی او الله ته د تقرب حاصلولو له پاره زمونږ وسیلی دی!
 صمدارنگه د اهنه ډول شرک دی چی الله تعالی د هغی
 په وجه په نصرانیانو باندی رد کړی دی او فرمایلی یی دی:
 اِتَّخَذُواْ اَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ
 دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ بَنَی مَرْیَمَ وَمَا مَرْوٰ
 اِلَّا لِيُعْبَدَ وَاِلٰهًا وَّاحِدًا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
 سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ (۱)

ترجمه: اختیار مندا جوړ کړی دی، دوی ملایان او پیران
 ځپل دا حکامو د حلالو او حرامو په غیر د الله تعالی نه ،
 او مسیح هوی د مریم او حکم نه و شوی دوی ته مکردي
 خبری چی بندگی دی وکړی دوی خاص د مدد کاریو، نشته
 دی لائق او حقدار د بندگی په غیړه ډانه، پاک دی الله تعالی
 د هغی نه چی دوی یی و د سوره شریف مکرحو ی .

دغه رات د الله تعالى څخه په مستقیمه توګه د سوال کولو په برخه کې د الهی فرمان داسې راغلی دی :

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (۱۱)

ترجمه: او هر کله چې پوښتنه وکړي له ما څخه بندهګان زمانه حال زما څخه نو بېشکه زه نژدې یم قبلوم دعا دعا کونکی کوم وخت چې وغواړي له ما څخه پس و د مني حکمونه زما او ایمان دی راوړي پر ما د یقین دی وکړي په قبول د دعا سره، ښایي چې دوی په سمه لاره محکم پاتی شي - همدارنګه الله تعالى فرمایلي دي -

فَإِذَا قَرَعْتَ فَانْصَبْ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ - (۲)

ترجمه: پس کله چې فارغ شي د تبلیغ یا لمانځه څخه، نو ځان ستړي کوه، په عبادت یا دعا کېږي، او خپل رڼې رغبت او ناری کوه -

همدارنګه الله تعالى فرمایي: (وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا) (۳)

ترجمه: او کله چې تکلیف ورسېږي تا سوته په دریاب کېږي، نو هیر شي ستا سونه هغه څو چې تا سویی په حاجتو کېږي په غیر د الله تعالى نه را بولي - او همدارنګه الله

فرمایلی دی :

اَمَنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَا وَ يَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ اِلَاسُ (۱) - (۱)

ترجمه : بلکنی هغه خوځ (غوره دی) چې قبلوی سوال
د عاجز (بیکس) او ناقرا (کله) بولی دغه مضطر هغه الله
اولری کوی سختی او کړخوی الله تاسولره خلیفه کان په
زمکه کښی .

دغه راته الله تعالی فرمایلی دی :

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ
هُوَ شَاقٍ (۲) - (۲)

ترجمه : سوال کوی د الله تعالی څخه هر هغه خوځ چې
په آسمانونو او همکه کښی دی هر ورځ الله په یوبل شان
کښی دی .

په الله باندی توکل او یوازی د الله تعالی
څخه ویره او امید سائل د توحید څخه عبادی

شک نشته چې الله پاک د خپل مبارک کتاب په ذریعہ
هم د شرک جرړی قطع کړی دی او هم یی په دغه کتاب
د توحید د دغه ډول پوره وضاحت او بیان کړی دی ، او د
په دی خاطر چې هیڅ یوکس د الله تعالی څخه پرته په بل

هميشچا باندی توكل وكړې، نه ترينه اميد وساتي او نه ترينه
ويريږي، الله تعالى په دې هكله داسې فرمايلي دي:
(فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاحْشَوْنِ، وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
شَيْئًا قَلِيلًا ط (۱))

ترجمه: پس مه وريږئ تاسو د خلقونه او ويريږئ
له ماڅخه او مه اخلي مېا په اياتونو باندې بدله لږه (دنيا)
همدارنگه الله تعالى فرمايلي دي:

(إِنَّمَا ذُرِّيَّتُكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ)، يعنې غه
جاسوس يقينپاچې شيطان دې تاسې د خپلو ملگرو څخه
ويړه وي. (فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا رَبَّكَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)
پس مه ويريږئ له هغوی نه، اوله مانه ويريږئ
كه چري يې تاسې مؤمنان. يا هكله چې تاسو مؤمنان يئ.

هُمْدُ ارنگه الله تعالى فرمايې:
(الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً) - (۳)

ترجمه: آيا نه دې کتلې تا (ندی رسيدلی تاته حال هغو
کسانو چې وو ويلي شو دوی ته: بند کړې تاسو لا سونه
خپل او قاتلوی يعنې سمداد کوی لمونځ او درکوي تاسې نکو.

نوکله چی فرض کړې شو په دوی باندې جنګ، په دې وخت
یوه ډله له دوی نه ویریدله له خلقونه په شان د ویرې
د دوی د الله نه، بلکینی د پریزیا د ویرې له دغه .

دغه ډول الله پاک فرمایلی دی .

«إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ
إِلَّا بِاللَّهِ» - (۱)

ترجمه: بیشکه چی آبادوی مساجد یعنی جوماتونه د
الله تعالی هغه شوک چی ایمان یی راوړی دی په الله او
په وړسم آخرت او سم یی اداء کړی دی مونږ او ورکړی
یی دی زکوٰۃ اونه دی ویری دلی مکر د الله نه یعنی
په غیر د الله څخه د بل چانه نه دی ویریدلی .
پس دا خبره څرګنده شوه چی اطاعت به الله
او د الله د رسول دواړو کیږی، او ویره به یواځی د
یو الله څخه کیدای شی .

هم دارنکه الله تعالی فرمایلی دی :

«وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ» - (۲)

ترجمه: او که دوی خوشحاله شوی وای په هغه

چی ورکړې ؤ دوی ته الله تعالیٰ اورسول دهغه، او دوی ویلې وای چې کافی (بس، دی مونږ لره الله تعالیٰ زردی چې رابه کړي مونږ ته الله تعالیٰ د فضل هیل نه اورسول ددغه الله (له بل غنیمت) -

او الله تعالیٰ ددی قول نظیر دالله پاک دغه مبارک قول دی چې فرمایي:

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱)

ترجمه: دا هغه کسان دی چې وویلي دوی ته خلکو (جاسوس) یقینا خلکو یعنی کافرانو ته ټول کړي دی ستاسی د مقابلی له پاره ډیر لښکر نو ویرېږئ له دوی نه پس دغه ویرولولایات کړ ایمان ددوی، او دویل دوی: بس دی مونږ لره الله تعالیٰ اوری ښه کارسادی. رسول الله صلی الله علیه وسلم هیل امت ته د هیل دغه قسم په کامله توګه ثابت او روښانه که او دشرا ټول اسباب یی په هیل امت کښا محو او نابود کړي او داله دی امله چې دغه ډول توحید زمونږ ددی قول تثبیتونکی دی چې وایو -

(لا اله الا الله، نشته دی لائق د بندګی او عبادت

مکریو الله دی یعنی د الله پاک نه په غیر بل ژوند د عبادت او بندګۍ وړنه دی، ځکه د الله هغه ذات دی چې زړونه ورته په کمال محبت، تعظیم، درنښت، احترام، امید او خوف سره تسکین له پاره پناه وروړی -

رسول الله صلی الله علیه وسلم په دی برخه کېښی زښت زیات تاکید وکړ او هغی چې خپلو امتیانوته یی وفرمایل: (لَا تَقُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ مُحَمَّدٌ، یعنی داسی مه وایئ که د الله خوښه وی او د محمد خوښه وی بلکښی داسی وو وایئ: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ مُحَمَّدٌ، که د الله خوښه وی او بیا د محمد خوښه وی -

یوحنا یو سړی رسول الله صلی الله علیه وعلیه ته وویل: که د الله خوښه یی او ستا خوښه یی، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: (اجعلتی الله نداً، آيا زه دى الله شريك وګرځولم؟ داسی ووايه: (ما شاء الله وحده، که دیو الله خوښه وی - (۱)

(۱) په اوسنی وخت کېښی د پیرو زیاتو خلقو د خولو څخه په ناپوهۍ سره دغه ډول ناروا اقوال زیات راوړځي او بیا خصوصاً په هغه وخت کېښی چې تملق او غوږه مالی ورسره مل شى نودوځاوندانوا وهغو کسانو ته چې ورته په مادى لاسه اړه تیارى پر خطاب کېښی وایي: خدای اوت ته به د کار کوی، په خدای اوت تابد د کار شو، که د خدای اوستا خوښى وی، نو د کار کښى، په خدای پاتې ملى،

دغه راز رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي :
 خوځ چې لويه (قسم) کوي نو هغه دى په الله سره
 قسم ياد کړې او يا دا چې چپ د دوى همدا رنگه يې
 فرمايلي دي : چا چې د الله پاک نه په غيږه بل څه
 باندې لويه وکړه نو هغه د شرک مرتکب وگرځيدل يعنې
 د الله پاک سره يې شريعت پيدا کړو .

دغه ډول رسول الله صلى الله عليه وسلم ابن عباس په
 رضی الله عنه ته و فرمايل : کله چې سوال کوي نو د الله نه
 او کله چې د مرستې غوښتنه کوي نو د الله څخه مرسته غو
 او وچ شوى دى قلم، يعنې فارغ شوى دى د هغه څه د
 ليکنې څخه چې مخکينى دى راتلونکى دى، اوت ه ورسره مخ
 کيږي (يعنې کوم شى چې تاته د رسيدنې هغه مقدار
 شوى دى، که ټول خلق تاته د نفع رسولو کوښښ کړي
 تاته کټه نشي رسولی مگر هغه شى چې الله پاک ستا فائدې
 له پاره ليکلى وي، او که چيرته ټول خلق د دى خبرې
 کوښښ وکړي چې تاته نقصان او زيان در ورسوي
 نو تاته نقصان نه شي در رسولی مگر هغه شى چې الله
 پاک ستاد ضرر له پاره ليکلى وي .

(پاڼه ۷۱) او تا باندې مې سپارلى دى، خداى او تاته مې
 سپارلى دى. د دغه حديث له مخې دغه ډول اقوال شرعاً ناروا
 دى ځان ساتنه ورنه ضرورى ده - (ژباړن)

دغه ډول رسول کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی:
 زما د تو صیف په برخه کشی دو مرة افراط مه کوی
 لکه خو مره چی نصرانیانو د عیسی بن مریم په برخه
 کښی کړی ؤ، بیشکه زه بنده یم ماته دا الله بنده او
 دهغی رسول و وړایئ. همدارنگه یی فرمایلی دی:
 الله! ته زما قبرت ونه کړی چی عبادت یی شرع شوی
 دغه ډول رسول الله فرمایلی دی: زما په قبر
 باندی اختر خوشالی او میله مه جوړوئ، پرما باندی
 درود او وایی، بیشکه ستاسی درود هر حای کښی چی
 یاستی ماته را رسیزی.

همداغه ډول رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل
 مرض په حالت کښی وفرمایل: په یهودو او نصاراؤ کی
 دا الله لعنت وی دوی دخپلو انبیاءو د قبرو نوڅنه
 مساجد جوړ کړی ؤ- ده خپل امت دهغه ډول افغانو
 او مراسمو د اجرا کولو څخه ویرولو کوم چی دیهودانو
 او نصرانیانو له خوا په دی برخه کښی منو ته راغلی ؤ.
 اُمُّ الْمُؤْمِنِینَ عائِشَةُ رَضِیَ اللهُ عَنْهَا وایی:

که دا ویره نه وای چی خلق به بیاد رسول الله صلی
 الله علیه د قبر نه مسجد جوړ کړی نو حتما به یی قبر
 مکشوف یعنی بنکاره وای او کوم هائل یا پرده به یی
 نه لرلی، لیکن دا بد کار دی چی قبریی بنکاره شی مسجد

ترینہ جوہر شی^(۱) «شخ وایی» دایو وسیع باب دی چی
 زینت زیات دلائل پکینی وجود لری - (۲)

(۱) لکه چی په فتح الباری کنبی ذکر دی مراد په دی سره
 د کور حخته د باندی دفن کیدل دی -

(۲) ټول هغه احادیث چی معنایی مخکینی ذکر شوه د
 سند په لحاظ سره جید او کره دی -

(په روستی حدیث کنبی چی رسول الله صلی الله علیه و آله
 په یهودو او نصاراؤ باندی لعنت ویلی دی سبب یی ورا له
 داپه گوته کړی دی چی دوی د خپلو انبیاءو د قبرونو حخته
 مساجد جوړه کړي و، او بیا رسول الله صلی الله علیه و آله خپل
 صحابه او امتیان په دی برخه کنبی دهغه ډول افعالو انجی
 حخته ویرول کوم چی هغوی د خپل ځانه ایجاد کړي و، بناءً
 اوس په دی باندی ځان پوه ول په کار دی چی در اِتَّخَذُوا
 قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، چی معنایی داده، دوی د خپلو
 انبیاءو د قبرونو حخته مساجد جوړه کړي و، څه مقصد کیدی
 شی ۹ -

شیخ محمد ناصر الدین البانی د دغه (اتخاذ) یا مسجد
 جوړولو په باره کنبی په (تحذیر الساجد من اتخاذ القبور مناجد)
 نومی خپل تصنیف کنبی مفصل او په زمره پوری بحث کړی
 دی او د موضوع په اړه یی یوزیات شمیر احادیث په مختلفو
 روایاتو او عباراتو سره نقل کړی دی او بیایي دغه

(اتخاذ) د علماؤ او محدثینو د اقوالو په رنډ کښی په دری
موله داسی معنا کړی دی :

۱ - په قبر و نو باندی لمونځ کول یعنی په قبر و نو باندی
سجده ایښودل -

۲ - قبر و نو ته سجده کول او په لمانځه او دعا کښی ورته
لحنا مخ کیدل -

۳ - په قبر و نو باندی جو ماتونه (مساجد) جوړول او پکښی
د لمانځه د آداء کولو قصد او اراده -

شیخ البانی د اهر لیکلی دی چی امام شافعی (رح) ویلی
دی چی حدیث د غودری واپو معنا کانونه شامل دی -

د دغه رسالی د ژباړونکی په نظر چی د دغه دریو
معنا کانونو څخه هره یوه واخستل شی په اوسنی وخت کښی
دهی یوی له پاره مصداق وجود لری ځکه داسی جو ماتونه
وجود لری چی په مقبرو کښی په قبر و نو باندی د پاسه
آباد شوی دی، او ځلک پکښی لمونځ کوی -

دغه راز د پیر جو ماتونه دی چی په ادیرو کښی او
نورو ځایونو کښی د قبر و نو په منځ او یا خوا و شا کښی جو
شوی دی، او دغه ډول په ځنو مسجدونو کښی بعضو
پیرانو، اهنو د انوا و ملا امامانو مړی د ځنو خو د غرضو
اشخاصو له خوا د فن کړی چی اکثره یی په لمانځه او دعا
کښی د قبلی په لوری مخی ته واقع کړی -

دارنگه په مقبرو، درگاه کانون او په اصطلاح زیاتونو
 کښی سجدو او انحناء او د قبرونو ټکله ول او چ کول د
 قبر پرستو او زیارت پرستوله هوا یوه عادی مسئله کړیدلې
 ده. په دی هکله دی د زیات تفصیل له پاره د شیخ البانی
 کتاب اتخذ الساجد من اتخذ القبور مساجد، ته مراجعه شی
 الله یاک دی مونږ ټولو مسلمانانو ته د سعی لاری
 هدایت او کړی، او د هر مړي شول او ناروا اعمالوڅخه
 مودی په امان کښی و ساتی).

(ژباړن)

هغه اسباب چی الله پیدا کړی دی انکار تری نشی کیدی

مؤمن سره له دی چی په دی باندی علم لری چی الله
 پاک د هاشی پالونکی او مالک دی، خود دی سره سره
 دی د هغو اسبابو څخه چی الله تعالی پیدا کړی دی انکار
 د مثال په توگه الله ج، د نباتاتو د راتو کولو او درغونو
 ولوله پاره لکه چی فرمایي باران یی سبب گرځولی دی -
 رَوَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ (۱)

ترجمه: او په هغه څه کښې چې راوړولی دی الله تعالی
 د آسمان له طرفه له اوبو څخه نوز، غوږنه کړي په
 هغو اوبو سره ځکه پس د وچ والی دهغه نه اوڅپاره کړي
 یی دی په دی ځکه کښې له هر قسمه زنده سر یعنی خوږه، د-
 سنجو څخه -

دغه راز لمر او سپوږمۍ د هغه شیانو له پاره اسباب
 گرځولی دی د کومو وجودی د دغو دواړو یعنی لمر او سپوږمۍ
 پورې اړه لری -

دغه ډول یی دعا او شفاعت په هغه څه کښې چې په دعا
 او سفارش سره حاصلیږی اسباب گرځولی دی -

د مثال په توګه پدې باندې د مسلمانانو له خوا د جنازې
 د لمونځ ادا کول شول، ځکه د جنازې لمونځ د هغو اسبابو
 جملې څخه دی چې الله پاک دهغه په توسه سره پرمخ باندې
 رحم کوی او په دغه مړې باندې د جنازې د لمونځ ادا کولو
 ته ثواب ورکوی -

اما په اسبابو کښې د ری ټکو ته متوجه کیدل په کارنی
 یو داچې د مقصد د حصول له پاره په خاص ډول سره کو
 ځانګړي سبب په پام ونه نیول شی بلکښې د دغه سبب په
 څنګ کښې د نورو اسبابو څخه هم استفادۀ کول ضروری دی
 او د دی سره سره د مطلوب د لاس ته راوړلو په لاره
 کښې ځنی خنډان هم وی چې دهغه لری کول هم ضروری

وی نوکه چیرته اسباب بشپړه نه شی او خنداڼ له منځه
لاړنشی مقصد نه حاصلېږي، او الله (ج) چې پاک او منزه
دی هغه څه لره چې خوښه یې وی هغه پیدا او شته کاندې
اگر چې دخلقو خوښه نه وی، او کوم شی چې دخلقو خوښ
وی نو دهغې وجود هله ممکن گرځي چې الله پاک یې د پید
کیدو اراده وکړي.

دویم دا چې دیوشی په سببیت باندې عقید ساتل یې له
دی چې په سببیت باندې علم ولري، همتوع امر دی، پس هغه
څوک چې دیو داسې شی سببیت ثابت وی چې یا ور باندې
علم نه لري او یا هغه د شریعت مخالف وی هغه په باطله
لاسه روان دی، لکه هغه شخص چې د نذر متعلق په دی
کمان اوسې چې نذر د مصیبتو نود مخ نیوی او د نعمتو نود
حصول په برخه کښی یو سبب دی، ځکه په صحیحېڼ کښی
د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه ثابت ده چې رسول الله
صلی الله علیه وسلم د نذر د منلو څخه منع کړې ده او فرمایلي
یې دی: نذر منونکی د نذر په ادا کولو سره کوم غوډ عمل
نه ترسره کوی بلکښی نذر صرف د بخیل د لاسه د مال د
خروج او وتلو یوه لاس ده.

دریم دا چې دیني اعمال کوم چې مشروع نه وی داسیاو
د جملې څخه نه حسابېږي، ځکه چې مبني د عباداتو، توفیقي
ده، یعنی د شارع څخه د سمع او نقل پورې اړه لري پیر انسان

له پاره دا جائزندی چی دی دالله پاک سره شریک مقر
کړی، اودالله تعالیٰ هغه په غیر بل چاته را مدد شه ووا
راویي بلی او عبادت یی ورا له پیل کړی، اگرچی دی په دی
کمان اوسی چی د غیر الله بلنه دده له پاره د حُـنـو
مقاصد و د لاس ته راوړلو په برخه کینی سبب جوړی
دای شی. له همدی امله هغه طریقی چی د شریعت مخالفی
او بدعت دی دالله تعالیٰ د عبادت په برخه کینی ورباندی
د انسان له پاره عمل ترسره کول اگرچی دی پری د شریعت
کمان هم کوی، ممنوع اونا روا دی.

د خبره هم په پام کینی نیول په کار دی چی کله کله
د انسان سره د حُـنـو مقاصد و په لاس ته راوړلو کینی
هغه وخت چی دی دالله تعالیٰ سره شریک مقر، کاندی
شیطان مرسته کوی، او کله کله د انسان هنی حاجتونه د کفر
فسق، او عصیان په وجه سره حاصلیږی خود ده له پاره
د دغو اعمالو انجامول حرام اونا روا دی هکه کوم فساد چی
د دغه افعالو په ارتکاب سره منم ته راچی هغه دیرلوی
دی په نسبت سره هغه مصلحت ته چی د دغو ناروا اعمالو په
انجامولو سره منم ته راچی.

اودا هکه چی د رسول الله صلی الله علیه و آله د بعثت مقصد
مصلح تحصیل او تکمیل اود مفسد و تقلیل، اود له منم
وړل دی پس الله پاک چی په کوم شی سره امر کړی دی

نود هغی د فائدی او گنتی رسولوا برخ را حرا و نایات
متصور دی او د کوم شی خننه چی یی منع کری ده
نوپه هغی کینی د فساد د منکر ته را تلو جانب را حرا و زیات
متصور دی -

د ایو خو جیلی دی چی زینت زیات بسط او تفصیل
لری، خو دا چی په دغو محدود و پانوکینی نه حاشیای
نوپه لنډو ل سره وړ باندی رتیا و اچول شوه
والله اعلم

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد و علی آله و اصحابه
اجمعین ط

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com - ebooks library